

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECTORATUL GENERAL
ACȚIUNI CLIMATICE
Directoratul B - Piețele europene și internaționale ale carbonului

Documentul de orientare nr. 7
privind metodologia de alocare cu titlu gratuit și armonizată
pentru EU- ETS după anul 2012

Document de orientare privind instalațiile nou-intrate și închiderea instalațiilor

Versiunea finală publicată la data de 14 septembrie 2011

Cuprins

1	Introducere	4
1.1	Statutul documentelor de orientare	4
1.2	Despre documentele de orientare CIM	4
	1.3 Utilizarea documentelor de orientare	5
1.4	Instrucțiuni suplimentare	6
1.5	Domeniul de aplicare al acestui document de orientare	6
2	Instalații nou-intrate: introducere generală	8
3	Instalații nou-intrate- Instalații noi (de tip „greenfield”)	9
3.1	Începerea funcționării normale	9
3.2	Determinarea alocărilor	10
3.2.1	Etapa anterioară începerii funcționării normale.....	10
3.2.2	Etapa ulterioară etapei de începere a funcționării normale.....	11
3.2.3	Alocarea finală totală	15
3.3	Procedura	16
3.4	Subinstalații noi	17
4	Instalații nou-intrate - extinderi semnificative de capacitate	19
4.1	Definiție	19
4.2	Începutul funcționării modificate.....	21
4.3	Determinarea modificărilor semnificative	23
4.4	Determinarea alocării.....	25
4.5	Procedură	29
5	Reducerea semnificativă a capacității	31
5.1	Definiție	31
5.2	Începerea funcționării modificate	32
5.3	Determinarea modificărilor semnificative	33
5.4	Determinarea alocării preliminare	34

5.5 Procedura	38
6 Încetarea funcționării (închidere).....	40
6.1 Definiție	40
6.2 Determinarea alocării.....	40
6.3 Procedura	41
7 Încetarea parțială a funcționării instalației.....	43
7.1 Definiție	43
7.2 Determinarea certificatelor alocate	47
7.3 Procedura	50

1 Introducere

1.1 Statutul documentelor de orientare

Acest document de orientare face parte dintr-un grup de documente, destinate să sprijine Statele Membre și Autoritățile Competente din țările respective în vederea implementării cu succes în cadrul Uniunii a noii metodologii privind alocarea în etapa a III-a din EU ETS (după anul 2012), stabilită prin Decizia Comisiei 2011/278/UE, referitoare la “Măsurile de implementare cu caracter tranzitoriu și complet armonizate la nivelul comunității conform Articolului 10a (1) al Directivei EU ETS” (Documentele CIM), și elaborarea măsurilor de implementare la nivel național (Documentele NIM). Acestea nu reprezintă poziția oficială a Comisiei și nu sunt obligatorii conform legii.

Documentul de orientare se bazează pe un proiect furnizat de către un grup de consultanți (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec). Acesta ia în considerare aspectele discutate în cadrul mai multor reuniuni ale Grupului Tehnic de Lucru privind criteriile de referință în cadrul Grupului de lucru III al Comitetului privind schimbările climatice (CCC), precum și observațiile scrise primite de la părțile interesate și experții din Statele Membre. S-a stabilit faptul că acest document de orientare reflectă opiniile Comitetului privind schimbările climatice stabilite în cadrul reuniunii din data de 14 septembrie 2011.

Documentele de orientare *nu* detaliază procedurile aplicate de către Statele Membre atunci când se emit autorizațiile privind emisiile de gaze cu efect de seră. Este recunoscut faptul că abordarea în vederea stabilirii limitelor instalației din autorizațiile privind emisiile de gaze cu efect de seră diferă de la un stat membru la altul.

1.2 Despre documentele de orientare CIM

Au fost identificate subiecte specifice în cadrul documentelor de orientare CIM care necesită explicații și informații suplimentare. Documentele de orientare CIM vizează tratarea specifică și clară a acestor aspecte. Comisia consideră acest lucru necesar pentru a atinge nivelul maxim de armonizare în ceea ce privește aplicarea metodologiei de alocare pentru etapa a III-a.

Documentele de orientare CIM vizează consecvența în interpretarea documentelor de orientare CIM, pentru a promova armonizarea și pentru a preveni eventualele abuzuri sau abateri ale concurenței în cadrul Comunității. Lista integrală a documentelor este prezentată mai jos, și anume:

- Documentul de orientare nr. 1 – orientare generală: acest document de orientare oferă o imagine de ansamblu asupra procesului de alocare și explică bazele metodologiei de alocare.
- Documentul de orientare nr. 2 – orientare privind metodologiile de alocare: acest document de orientare explică modul în care se aplică metodologia de alocare, precum și principalele sale caracteristici.

- Documentul de orientare nr. 3 – orientare privind colectarea datelor: acest document de orientare prezintă datele de care au nevoie operatorii în vederea furnizării acestora autorităților competente și modul în care trebuie să fie colectate. Reflectă structura modelului prevăzut pentru colectarea datelor furnizat de către CE.
- Documentul de orientare nr. 4 – orientare privind verificarea datelor NIM: documentul de orientare explică procesul de verificare cu privire la colectarea datelor pentru Măsurile naționale de implementare¹.
- Documentul de orientare nr. 5 – instrucțiuni privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon și modul în care afectează calculul alocațiilor cu titlu gratuit.
- Documentul de orientare nr. 6 – orientare privind fluxurile de energie termică transferate între instalații: explică modul în care funcționează metodologia referitoare la alocare în cazul transferului de energie termică de-a lungul „limitelor” unei instalații.
- Documentul de orientare nr. 7 – orientare privind instalațiile nou-intrate și închiderea acestora: acest document de orientare prevede explicarea regulilor de alocare referitoare la instalațiile nou-intrate, precum și la închiderea acestora.
- Documentul de orientare nr. 8 – orientare privind gazele reziduale și sub-instalația emisiilor de proces: acest document explică metodologia de alocare cu privire la emisiile de proces ale sub-instalației, în special, în ceea ce privește tratarea gazelor reziduale.
- Documentul de orientare nr. 9 – orientare sectorială specifică : acest document de orientare oferă o descriere detaliată a criteriilor de referință ale produsului, precum și a limitelor sistemului fiecărui produs cu indicator de referință enumerat în cadrul documentelor CIM.

Lista documentelor prevede completarea celorlalte documente de orientare emise de către Comisia Europeană privind faza a III-a a EU ETS, în special:

- Orientarea privind Interpretarea Anexei I din Directiva EU ETS (cu excepția activităților de aviație), și
- Documentul de orientare în vederea identificării generatorilor de energie electrică

Trimiterile la articolele din acest document se referă în general la Directiva EU ETS revizuită și la Documentele CIM.

1.3 Utilizarea documentelor de orientare

Documentele de orientare oferă informații privind implementarea noii metodologii de alocare pentru faza a III-a a EU ETS, deoarece începând cu 2013 Statele Membre pot folosi acest ghid pentru a calcula orice alocare cu titlu gratuit conform Articolului 11 (1) și 11(2) din Directiva 2003/87/CE în situațiile menționate în secțiunea 1.5.

¹ Articolul 11 din Directiva 2003/87/CE

1.4 Instrucțiuni suplimentare

Alături de documentele de orientare, se va furniza autorităților Statelor Membre sprijin suplimentar sub formă de asistență telefonică, precum și prin site-ul CE care cuprinde lista documentelor de orientare, întrebări frecvente și referințe utile, http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking_en.htm

1.5 Domeniul de aplicare al acestui document de orientare

Acest document de orientare oferă autorităților competente (AC) informații referitoare la modul de calcul al certificatelor alocate în cazul:

Secțiunea a 3-a: Instalațiilor nou-intrate – instalațiilor noi (de tip „greenfield”)

- Instalații nou-intrate: instalații autorizate care își încep funcționarea normală după data de 30 iunie 2011
- Subinstalații noi dintr-o instalație existentă

Secțiunea a 4-a: Instalațiilor nou-intrate – extinderi semnificative de capacitate

- Extinderi semnificative de capacitate cu începerea funcționării modificate după data de 30 iunie 2011;
- Extinderi semnificative de capacitate cu începerea funcționării modificate înainte de data de 30 iunie 2011, pentru care însă nu s-a putut identifica o capacitate semnificativă – conform metodologiei descrise în secțiunea 6.4 a documentului de orientare nr. 2 – înainte de data de 30 septembrie 2011;
- Instalații existente care au obținut toate autorizațiile relevante înainte de data de 30 iunie 2011, însă își vor începe funcționarea normală numai după 30 iunie 2011, și pentru care nu a fost identificată capacitatea inițială instalată – conform metodologiei descrise în secțiunile 5 și 6.3 din Documentul de Orientare nr. 2 – înainte de data de 30 septembrie 2011. Acestor instalații li se va alocă un număr de certificate similar cu cel pentru extinderi semnificative de capacitate după 30 iunie 2011;

Secțiunea a 5-a: Reduceri semnificative de capacitate

- Reduceri semnificative de capacitate cu începerea funcționării modificate după data de 30 iunie 2011
- Reduceri semnificative de capacitate cu începerea funcționării modificate înainte de data de 30 iunie 2011, pentru care însă nu s-a putut identifica o reducere semnificativă de capacitate - conform metodologiei descrise în secțiunea 6.4 a Documentului de Orientare nr. 2 – înainte de data de 30 septembrie 2011

Secțiunea a 6-a: Încetarea funcționării

Secțiunea a 7-a: Încetarea parțială a funcționării

Scopul acestui document este prezentarea definițiilor și a modului în care sunt aplicate regulile de alocare, precum și planul procedurilor de urmat în toate aceste situații. Instrucțiunile din acest document se bazează predominant pe respectarea prevederilor capitolului IV din CIM și pe consecvența acestora cu celelalte documente de orientare.

Având în vedere nivelul necesar de detalii, procedurile specifice pentru aplicarea Rezervei pentru instalațiile nou-intrate (RNI), precum și modelele electronice ce urmează a fi folosite, termenele de predare și evaluare, urmează a fi specificate în următoarele documente emise de Comisie. Accesul la RNI se face conform regulii „primul venit, primul servit”, în funcție de data notificării, care reprezintă data la care autoritățile competente transmit Comisiei un set de date complet și verificat, în vederea calculării alocării. Comisia va accepta numai cereri fundamentate pe date complete, verificate, urmând ca orice cerere incompletă sau incorectă să fie respinsă.

2 Instalații nou-intrate – aspecte generale

Art. 3(h) al Directivei ETS revizuite definește o instalație nou-intrată ca fiind:

- orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile indicate în Anexa I, care a obținut pentru prima dată o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011,
- orice instalație care desfășoară pentru prima dată o activitate inclusă în sistemul comunitar în conformitate cu articolul 24(1) sau (2), SAU
- orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile indicate în Anexa I sau o activitate care este inclusă în sistemul comunitar în temeiul articolului 24 alineatul (1) sau (2), având o extindere semnificativă a capacității după data de 30 iunie 2011 numai în ceea ce privește această extindere;

Astfel instalațiile nou-intrate pot fi:

- instalații noi, care primesc o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011. Această categorie include de asemenea instalații:
 - care se află pentru prima oară sub incidența ETS, primind autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011;
 - care au reintrat sub incidența ETS după încetarea funcționării, conform definiției de încetare a funcționării, primind o nouă autorizație privind emisii de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011 (consultați Secțiunea 6).
- instalații existente având extinderi semnificative de capacitate după 30 iunie 2011. Aceste extinderi de capacitate pot apărea ca urmare a modificărilor fizice anterioare datei de 30 iunie 2011 și apărute după 1 ianuarie 2005, în condițiile în care modificarea fizică nu a fost luată în considerare pentru calcularea certificatelor alocate cu titlu gratuit, și anume, nu a fost luată în calcul o extindere anterioară a capacității. Extinderile de capacitate sunt detaliate în secțiunea 4.

În următoarele secțiuni se vor trata separat cele două cazuri.

3 Instalații nou-intrate - instalații noi (de tip „greenfields”)

Această secțiune oferă instrucțiuni privind regulile de alocare aplicate instalațiilor autorizate care își încep funcționarea normală după 30 iunie 2011. De asemenea, în cadrul acestei secțiuni este detaliată procedura de aplicare.

3.1 Începerea funcționării normale

Stabilirea datei referitoare la „începerea funcționării normale” este necesară pentru a determina data specifică pentru aplicarea regulilor de alocare „normale” (pe baza capacității). De asemenea, în sensul Articolului 17 (1) din CIM, numărul de certificate alocate cu titlu gratuit pentru o instalație nou-intrată poate fi stabilit numai după ce instalația respectivă și-a început funcționarea normală. Data aferentă "începutului funcționării normale” are, așadar, numai impact indirect asupra numărului de certificate alocate, neavând impact direct.

Data privind „începutul funcționării normale” este definită ca prima zi dintr-o perioadă continuă de 90 de zile în care nivelul de activitate (NA) al primei subinstalații a instalației atinge cel puțin 40% din capacitatea proiectată.

$$\left(\frac{AL}{C_{proiectata}} \right) \text{ perioada de 90 zile} \geq 0,4$$

În acest context, nivelul de activitate trebuie calculat adăugând nivelurile zilnice de activitate pentru o perioadă de 90 de zile. Pentru a verifica dacă limita de 40% a fost atinsă, acest număr trebuie împărțit la capacitatea zilnică proiectată a subinstalației, și înmulțit cu 90. Astfel, nivelul de activitate nu este necesar să fie peste 40% în timpul fiecărei zile din cadrul perioadei de 90 de zile.

$$\left(\frac{AL}{C_{proiectata}} \right)_{90} = \frac{\text{Nivelul de activitate cumulat pe o perioadă mai mare de 90 zile}}{C_{prevăzută} \binom{90}{365}}$$

Capacitatea zilnică proiectată se va determina pe baza capacității proiectate construite conform probelor și valorilor garantate oferite de furnizor. Documentele respective pot fi rapoarte - cele care însoțesc proiectele, fișe și valori de garantare a performanței.

Prin perioadă continuă de 90 de zile se va înțelege o perioadă de 90 de zile consecutive în care subinstalația funcționează zilnic. În cazul ciclului normal de producție care nu presupune astfel de perioade continue de 90 de zile, se vor adăuga ciclurile de producție specifice la nivel de sector până la o perioadă de 90 zile.

Exemplu: O instalație funcționează în mod normal numai timp de 5 zile pe săptămână. În acest caz, perioada de 90 de zile este alcătuită din 18 cicluri a câte 5 zile.

Exemplu: O instalație funcționează în mod normal numai jumătate de an. În acest caz, perioada de 90 zile poate fi o perioadă continuă de-a lungul a 6 luni de funcționare sau poate fi alcătuită din două părți separate cu inactivitate de jumătate de an.

Exemplu: O instalație produce în loturi, produse cu indicator de referință pentru produs. Procesarea unui lot durează 2 zile. După finalizarea fiecărui lot, în cadrul procesului de producție a produsului este necesară curățarea sistemului, ceea ce determină oprirea funcționării. În acest caz, perioada de 90 de zile este alcătuită din cicluri a câte 2 zile.

Exemplu: O instalație conține un cuptor ce produce uneori sticle din sticlă colorată și, uneori, sticle din sticlă incoloră. Ambele produse sunt produse cu indicator de referință pentru produs. Începerea funcționării normale a instalației va fi determinată de prima activitate care are loc:

- Pentru subinstalațiile care produc sticle din sticlă colorată, se vor lua în considerare numai zilele în care instalația produce acest tip de sticle.
- Pentru subinstalațiile care produc sticle din sticlă incoloră, se vor lua în considerare numai zilele în care instalația produce acest tip de sticle.

Prima dată de începere va determina începutul funcționării normale a întregii instalații. Subinstalația care își începe activitatea după activitatea primei subinstalații va fi considerată subinstalație nouă, fiind considerată extindere a capacității (consultați secțiunea 4).

Conform prevederilor art. 8 al Deciziei Comisiei 2011/278/UE, începerea funcționării normale va fi verificată de un verificator independent și aprobată de către autoritatea competentă.

3.2 Determinarea alocărilor

3.2.1 Etapa anterioară începerii funcționării normale

În ceea ce privește etapa anterioară datei de începere a funcționării normale, alocarea preliminară totală se va baza pe emisiile istorice verificate în mod independent:

$$F_{inst}^0(k) = [Em_{Total}(k) - Em_{Elec}(k)] * FERR(k)$$

unde,

k	anul ulterior anului 2012
$F_{inst}^0(k)$	alocarea preliminară a instalației pentru perioada anterioară începerii funcționării normale în anul k
$Em_{total}(k)$	emisiile verificate în mod independent pentru perioada anterioară începerii funcționării normale în anul k
$Em_{Elec}(k)$	emisiile verificate în mod independent ca urmare a producerii de electricitate pentru perioada anterioară începerii funcționării normale în anul k

$FERR(k)$ factorul de expunere la riscul semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din anul k pentru „prima” subinstalație din cadrul instalației având data începerii înaintea „începutului funcționării normale”

Înainte oricărei alocări referitoare la emisiile din etapa anterioară începutului funcționării normale, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- instalația trebuie să fie funcțională
- instalația trebuie să dețină toate autorizațiile relevante
- este necesară existența unui plan de monitorizare aprobat de autoritatea competentă
- emisiile instalației vor fi monitorizate, verificate în mod independent și transmise către autoritatea competentă, conform planului de monitorizare (Acest lucru poate fi realizat fără intervenția AER).

Având în vedere termenele de conformare anuale, în practică, acest lucru poate presupune ca o instalație să restituie certificate înainte de a primi orice certificate cu titlu gratuit.

3.2.2 Etapa ulterioară etapei de începere a funcționării normale

În ceea ce privește etapa ulterioară începerii funcționării normale, alocarea preliminară totală trebuie determinată prin intermediul respectării următoarelor etape:

1. Definirea subinstalațiilor
2. Determinarea capacității inițiale a fiecărei subinstalații
3. Determinarea nivelului de activitate pentru fiecare subinstalație
4. Determinarea alocării preliminare cu titlu gratuit pentru fiecare subinstalație
5. Determinarea alocării totale preliminare pentru instalație

Etapa 1: Definirea subinstalațiilor

Secțiunea a 2-a a documentului de orientare nr. 2 explică modul în care o instalație existentă poate fi împărțită în subinstalații. Aceeași abordare va fi respectată în cazul instalațiilor nou-intrate.

Etapa a 2-a: Determinarea capacității inițiale

Operatorii pot obține capacitatea inițială pe baza celor mai mari 2 niveluri de activitate lunară a datelor folosind perioada continuă de 90 de zile de după începerea funcționării normale, în conformitate cu prevederile art. 17(4) al Deciziei Comisiei 2011/278/UE².

Este important de subliniat faptul că, în ceea ce privește determinarea capacității inițiale, pentru aceasta trebuie să se ia în considerare zilele de nefuncționare ca

² Pentru subinstalații care sunt ținute în rezervă sau în regim de așteptare și instalații care sunt folosite pe baza unui program sezonier, perioada în care capacitatea este asigurată ar trebui să fie cea reprezentată de lunile în care subinstalația era folosită. Lunile în care nu era operațională/ exploatată nu ar trebui luate în considerare.

urmare a nevoii de consecvență în stabilirea capacității inițiale instalate, bazată pe volumele lunare de producție, fără corecții ulterioare sau ajustări (pentru instalațiile existente consultați Documentul de orientare nr. 2, secțiunea 5).

<p><i>Exemplu</i></p> <p>Funcționarea normală începe în 15 martie. Capacitatea inițială se va baza fie pe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - datele privind cele mai mari 2 niveluri de activitate de câte 30 de zile din cadrul perioadei de 90 de zile începând inclusiv din data de 15 martie - cele mai mari 2 niveluri de activitate lunară pentru lunile aprilie și mai
--

În general, capacitatea anuală este determinată luând în considerare media nivelurilor activității din cele două luni având cele mai mari niveluri de activitate, înmulțită cu 12.

Tabelul de mai jos oferă o imagine de ansamblu asupra diferitelor unități aplicabile nivelurilor de activitate și, în consecință, capacităților diferitelor tipuri de subinstalații.

Tip subinstalație	Unitate aplicabilă la nivelul/capacitatea de activitate
Subinstalație cu indicator de referință pentru produs	Unitatea de producție relevantă menționată în Documentul de orientare nr. 9 referitor la instrucțiuni specifice anumitor sectoare
Subinstalație cu indicator de referință pentru energie termică	TJ de energie termică
Subinstalație cu indicator de referință pentru combustibil	TJ de combustibil
Subinstalația emisiilor de proces	t CO ₂ echivalent emisii de proces ³

Toate capacitățile se vor verifica în mod independent, în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 8 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pentru instrucțiuni suplimentare privind verificarea, consultați Documentul de orientare nr. 4.

Decizia Comisiei 2011/278/UE nu prevede determinarea capacităților inițiale în vederea alocării conform regulilor privind instalațiile nou-intrate pe baza verificării experimentale.

Conform articolului 17(4) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, capacitatea inițială instalată trebuie să fie determinată „...în conformitate cu metodologia descrisă în articolul 7(3)”. Se face referire la metodologia de stabilire a capacității, nu la întregul

³ Subinstalațiile cu emisii de proces sunt înțelese ca subinstalații cu emisii de proces așa cum sunt definite în art. 3(h) din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Emisiile de proces, în acest caz, nu sunt definite ca în Decizia 589/2007/CE. Consultați Documentul de orientare nr. 8 pentru emisiile de proces și gaze reziduale și pentru o mai bună înțelegere documentele de orientare pentru art. 3(h) din Decizia Comisiei 2011/278/UE.

alineat (inclusiv 2005-2008). Așadar, capacitatea este determinată prin cele mai mari două volume lunare de producție din perioada aferentă, și nu pe baza verificării experimentale, cu excepția situațiilor de forță majoră (atunci când datele au fost pierdute).

Etapa a 3-a: Determinarea nivelului de activitate

Nivelul de activitate al instalației va corespunde nivelului de activitate pentru prima subinstalație care își începe funcționarea în cadrul instalației. Acesta este determinat prin înmulțirea capacității inițiale a subinstalației cu factorul standard sau cel relevant de utilizare al capacității:

Tip subinstalație	Nivel de activitate
Subinstalație cu indicator de referință pentru produs	Capacitate inițială x Factorul standard de utilizare a capacității (SCUF)
Subinstalație cu indicator de referință pentru energie termică	Capacitate inițială x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
Subinstalație cu indicator de referință pentru combustibil	Capacitate inițială x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
Subinstalație cu emisii de proces	Capacitate inițială x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)

Factorii standard de utilizare a capacității (SCUF) vor fi calculați de Comisie pe baza datelor furnizate de Statele Membre în documentele NIM. Comisia va stabili SCUF pentru fiecare subinstalație cu indicator de referință pentru produs. Valorile SCUF se vor baza pe valoarea celei de 80-a percentile a mediei factorilor de utilizare a capacității determinați pentru toate instalațiile care produc produsul respectiv.

Factorii relevanți de utilizare a capacității (FUCA) vor fi determinați de autoritatea competentă pentru fiecare subinstalație pentru care acesta este relevant. În vederea determinării valorilor FUCA de către autoritatea competentă, operatorul va prezenta următoarele informații:

- Valorile FUCA sugerate de operator ca procent din capacitatea inițială
- Informațiile privind funcționarea normală a instalațiilor, întreținerea și ciclul comun de producție pentru instalație
- Tehnicile eficiente pentru energie și din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră ce pot fi implementate și afectează capacitatea de utilizare.
- Capacitatea normală de utilizare pentru sectorul aferent.

Toate datele prezentate trebuie demonstrate și verificate. Pentru mai multe informații referitoare la determinarea valorilor FUCA consultați Secțiunea 6.3 a Documentului de orientare nr. 2 privind metodologiile de alocare.

Etapa a 4-a: Determinarea alocării preliminare

Alocarea preliminară va fi determinată prin înmulțirea nivelului de activitate (NA) cu valoarea indicatorului de referință relevant și factorul de expunere la riscul semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (FERR) în anul k .

Tip subinstalație	Alocare preliminară
Subinstalație cu indicator de referință pentru produs	Indicator de referință pentru produs relevant (EUA/unitate de producție) x NA (unitate de producție) x FERR(k) ⁴
Subinstalație cu indicator de referință pentru energie termică ⁵	Indicator de referință pentru energia termică (62,3 EUA/TJ energie termică) x NA (TJ energie termică) x FERR(k)
Subinstalație cu indicator de referință pentru combustibil	Indicator de referință pentru combustibil (56,1 EUA/TJ combustibil) x NA (TJ combustibil) x FERR(k)
Subinstalație cu indicator de referință pentru emisiile de proces	0,97 EUA/tCO ₂ -ech. emisii de proces x NA (tCO ₂ - ech. emisii de proces) x FERR(k)

Etapa a 5-a: Determinarea alocării preliminare totale a instalației

Alocarea preliminară a instalației, în ceea ce privește perioada ulterioară începerii funcționării normale reprezintă suma alocărilor preliminare ale fiecărei subinstalații, în cazul în care mai multe subinstalații își încep funcționarea în același timp:

$$F_{inst}^1(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k)$$

unde,

k

an ulterior anului 2012

$F_{inst}^1(k)$

alocarea preliminară a instalației, în perioada ulterioară începerii funcționării normale din anul k

$F_{subinst}^i(k)$

alocarea pentru subinstalația i

⁴ Pentru unele dintre subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs calculul alocării preliminare poate include corecții adiționale. Acesta este cazul pentru subinstalațiile de cracare cu abur, subinstalațiile de monoclorură de vinil (VCM) și toate subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs în care se ține cont de interschimbabilitatea dintre combustibil și energie electrică. În cele din urmă, corecția pentru interschimbabilitate se bazează pe aceeași perioadă de bază ca și capacitate nouă. În cazul importului de energie termică măsurabilă din instalațiile neacoperite de EU ETS, o corecție poate fi cerută (pentru detalii consultați Documentul de orientare nr. 6)

⁵ Metodologia specială pentru calcularea alocării pentru exportul de energie termică către locuințele individuale (consultați Documentul de orientare nr. 6) nu este aplicabilă pentru instalațiile nou intrate.

În anul calendaristic de începere a funcționării normale, alocarea preliminară pentru perioada ulterioară începerii funcționării va fi:

$$F_{inst}^1(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k) \times \frac{d_{inceperea\ funcționării\ normale}}{365}$$

unde,

$d_{inceperea\ funcționării\ normale}$ numărul de zile ulterioare începerii funcționării normale în anul calendaristic aferent începerii funcționării.

3.2.3 Alocarea finală totală

Alocarea totală preliminară a instalației pentru fiecare an reprezintă suma certificatelor determinate în conformitate cu metodele abordate pentru perioadele anterioare și ulterioare datei de începere a funcționării normale.

$$F_{inst}(k) = F_{inst}^0(k) + F_{inst}^1(k)$$

unde,

$F_{inst}^0(k)$ Alocarea preliminară a instalației pentru perioada anterioară începerii funcționării normale în anul k

$F_{inst}^1(k)$ Alocarea preliminară a instalației pentru perioada ulterioară începerii funcționării normale în anul k

$F_{inst}(k)$ Alocarea preliminară a instalației în anul k

Conform art. 19 (5) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, rezultatul alocării în anul k trebuie înmulțit, pentru fiecare an, cu factorul de reducere liniară pentru a calcula cantitatea totală finală de certificate alocate instalației:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst}(k) * LRF(k)$$

unde:

k anul ulterior anului 2012

$F_{inst}^{final}(k)$ cantitatea finală totală alocată instalației în anul k

$F_{inst}(k)$ cantitatea totală preliminară alocată instalației în anul k

$LRF(k)$ factorul de reducere liniară (consultați tabelul de mai jos)

<i>An</i>	<i>Factor de reducere liniară</i>
2013	1,0000
2014	0,9826
2015	0,9652
2016	0,9478
2017	0,9304
2018	0,9130
2019	0,8956
2020	0,8782

3.3 Procedura

Figura 1 oferă o prezentare generală a principalelor etape din procedura de alocare pentru instalațiile nou-intrate- instalații noi (de tip „greenfield”).

Mai multe detalii privind sincronizarea și documentația ce va deveni parte din aplicație, modelul ce urmează a fi folosit, precum și procedurile detaliate referitoare la aplicație, vor fi puse la dispoziție de către Comisie.

Figura 1. Procedura de alocare a instalațiilor nou-intrate (de tip „greenfields”)

Legendă

Operator

Autoritate competentă

Comisia Europeană

3.4 Subinstalații noi

După data care este luată în considerare ca „începere a funcționării normale”, adică prima zi a perioadei continue de 90 de zile în timpul căreia nivelul de activitate (NA) al primei subinstalații din instalație reprezintă cel puțin 40% din capacitatea proiectată, în special în cazul unei instalații de tip „greenfield”, este posibil ca una sau mai multe subinstalații să își înceapă activitatea ulterior.

Noile subinstalații rezultate ca urmare a modificării fizice sunt considerate extinderi ale capacității instalației (consultați secțiunea a 4-a).

Având în vedere faptul că valoarea capacității subinstalației crește de la 0 la o valoare pozitivă, modificările de capacitate ating întotdeauna limitele menționate la paragraful 4.3, clasificate drept creșteri semnificative de capacitate, dând așadar dreptul de a solicita accesarea rezervei pentru instalațiile nou-intrate.

4 Instalații nou-intrate – extinderi semnificative de capacitate

Ajustările alocărilor pentru extinderile semnificative de capacitate conform regulilor privind instalațiile nou-intrate pot fi realizate numai dacă:

- Funcționarea modificată începe după data de 30 iunie 2011

SAU

- Funcționarea modificată începe anterior datei de 30 iunie 2011, însă capacitatea adăugată nu poate fi determinată la timp, astfel încât modificarea să fie luată în considerare înainte de a folosi metodele descrise în secțiunea 6.4 din documentul de orientare nr. 2. Ca regulă generală, este probabil ca acesta să fie cazul în care capacitatea adăugată să nu poată fi determinată înainte de 30 septembrie 2011.

SAU

- O instalație existentă a obținut toate autorizațiile relevante înainte de 30 iunie 2011, însă a început funcționarea normală numai după 30 iunie 2011.

4.1 Definiție

Extinderile semnificative de capacitate intră sub incidența definiției pentru instalațiile nou-intrate (consultați secțiunea a 2-a).

Definiția extinderilor semnificative de capacitate este prezentată în art 3(i) din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pe scurt, o subinstalație va avea o extindere semnificativă a capacității în cazul în care:

- *Una sau mai multe modificări fizice au dus la creșterea capacității cu cel puțin 10%*

SAU

- *Una sau mai multe modificări fizice care au condus la o creștere a alocării subinstalației mai mare decât 50 000 de certificate pe an, și diferența reprezintă mai mult decât 5% din cantitatea de certificate, calculată indiferent de modificarea fizică.*

Conform celor menționate în alineatul 3.4, noile subinstalații care își încep funcționarea după începerea funcționării normale a instalației aferente și care rezultă ca urmare a unei modificări fizice, sunt considerate extinderi semnificative de capacitate. Noile subinstalații care nu rezultă în urma unei modificări fizice nu pot fi considerate extinderi semnificative de capacitate.

O caracteristică comună a ambelor cazuri de mai sus este faptul că „modificarea fizică” este adusă instalației.

În contextul definiției extinderilor/reducerilor semnificative de capacitate, astfel de modificări fizice trebuie înțelese ca modificări ale proceselor de producție și ale echipamentelor necesare, diferite subcomponente ale definiției fiind interpretate astfel:

1. Condiția necesară o reprezintă *natura fizică* a modificării referitoare la configurația tehnică și funcționare. Aceasta exclude toate tipurile de modificări strict organizaționale și operaționale (ex. durată mai mare de funcționare zilnică, viteza mai mare a cuptorului rotativ, implementarea unui software pentru controlul procesului, de, modificare a parametrilor majori de proces precum presiunea, temperatura).
2. *Impactul* asupra modificărilor fizice ale *configurației tehnice și funcționării* reprezintă o condiție suficientă. Orice modificare fizică care nu are un astfel de impact (ex. revopsirea stratului exterior al cuptorului) nu poate fi considerată în contextul acestei definiții, din moment ce trebuie să existe o legătură clară de cauzalitate între modificare(le) fizică(e) și modificarea de capacitate. Cu alte cuvinte, numai modificările fizice care permit modificări ale capacității de producție pot conduce la modificări semnificative ale capacității.
3. Mai mult, simpla înlocuire a unei linii de producție existente nu poate fi luată în considerare în contextul definiției extinderilor semnificative de capacitate. Aceasta include înlocuirea componentelor unei linii de producție fără impact asupra configurației tehnice și funcționării (de ex. înlocuirea unui preîncălzitor cu aceleași performanțe). Însă, în cazul creșterii capacității maxime de producție a liniei de producție după înlocuire, această schimbare ar putea, în principiu, să conducă la o modificare fizică care să determine o extindere semnificativă a capacității (în cazul respectării criteriului calitativ).

De asemenea, se aplică toate celelalte elemente pentru interpretarea termenului de „modificare fizică” din documentul de orientare nr. 2, secțiunea 6.4 (în varianta în limba română este secțiunea 1.20), paginile 35-36.

Modificările succesive de capacitate pot conduce de asemenea la extinderi semnificative ale capacității în cazul în care:

- procesul de mărire succesivă a capacității implică una sau mai multe modificări fizice: modificările apărute numai la nivelul programării utilajelor sau planificării producției nu pot conduce niciodată la modificări semnificative de capacitate (consultați etapa 1a din secțiunea 6.4 (în varianta în limba română este secțiunea 1.20) a documentului de orientare nr. 2 pentru mai multe informații privind modificările fizice).
- modificarea(le) fizică(e) duc la o creștere a nivelului de activitate al subinstalației relevante (consultați etapa 1a din secțiunea 6.4 (în varianta în limba română este secțiunea 1.20) a documentului de orientare nr. 2 pentru mai multe informații privind relația necesară dintre modificările fizice și modificările de capacitate).
- nivelul de activitate aferent subinstalației relevante este mărit suficient astfel încât să îndeplinească una din cele două limite de mai sus.

Subinstalațiile cu indicator de referință pentru energie termică pot avea o creștere semnificativă a capacității în cazul în care:

- în urma uneia sau mai multor modificări la nivelul instalațiilor generatoare de energie termică, exportul mărit de energie termică către consumatorii de energie termică care nu se află sub incidența ETS permit subinstalației cu indicator de referință pentru energie termică în cauză, să îndeplinească una dintre cele două criterii cantitative menționate mai sus sau,
- ca urmare a uneia sau mai multor modificări fizice în instalațiile consumatoare (în cadrul instalațiilor), consumul crescut de energie termică permite subinstalațiilor pentru energie termică de referință să îndeplinească unul dintre cele două criterii cantitative menționate mai sus.

Pentru mai multe informații privind definirea și identificarea extinderilor semnificative de capacitate consultați documentul de orientare nr. 2 privind Metodologiile de Alocare, secțiunea 6.4, etapa 1 (în varianta în limba română este secțiunea 1.20).

Exemplu de subinstalație nouă cu modificare semnificativă de capacitate

O instalație generează produs cu indicator de referință pentru produs și nu are alte subinstalații în afară de subinstalația cu indicator de referință pentru produs. În anul 2016, instalația suferă o modificare fizică care îi permite să furnizeze excesul de energie termică unui bazin de înot din apropiere. Furnizarea de energie termică către bazinul de înot reprezintă export de energie termică către o entitate care nu intră sub incidența ETS și care trebuie inclusă într-o subinstalație cu indicator de referință pentru energia termică. Această nouă subinstalație a apărut ca urmare a unei modificări fizice. Astfel, ea trebuie considerată o extindere semnificativă a capacității și va primi alocarea corespunzătoare.

Exemplu de modificare care nu reprezintă o modificare semnificativă de capacitate

Inițial, un producător de cărămidă nu are alte subinstalații în afara celor cu indicator de referință pentru produs. În anul 2014, instalația începe să producă pavele, fără a aduce modificări fizice în cadrul instalației. Pavelele nu sunt incluse în definiția produselor cu indicator de referință pentru produsul cărămidă. Așadar, producția de pavele nu se află sub incidența subinstalației cu indicator de referință pentru produsul cărămidă. Din moment ce nu există modificări semnificative, începerea activității de producție a pavelelor nu este considerată modificare semnificativă a capacității și nu primește alocare. În cazul în care producția de pavele duce la o reducere a nivelului de activitate pentru subinstalația cu indicator de referință pentru produsul, cărămidă, aceasta poate determina încetarea parțială a funcționării (consultați secțiunea 6).

Exemplu de modificare care nu reprezintă o modificare semnificativă a capacității având în vedere că nu a apărut ca urmare a unei modificări fizice

Instalația ETS A include o subinstalație cu indicator de referință pentru energia termică pentru a acoperi propriul consum de energie termică. În plus, aceasta furnizează energie termică instalației ETS B. Ambele instalații, atât A, cât și B, nu sunt considerate expuse riscului semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Instalația B va ieși de sub incidența ETS. Instalația A nu va primi certificate pentru această modificare. Deși nivelul activității subinstalației cu indicator de referință pentru energie termică ar crește, acest lucru nu se datorează unei modificări fizice.

4.2 Începutul funcționării modificate

Așa cum este descris în documentul de orientare nr. 2, data pentru „începerea funcționării modificate” este definită ca fiind prima zi a perioadei continue de 90 zile

în care nivelul activității referitoare la capacitatea adăugată ($NA_{adaugat}$) atinge cel puțin 40% din capacitatea adăugată prevăzută ($C_{adaugat, proiectat}$).

$$\left(\frac{NA_{adaugat}}{C_{adaugat, proiectat}} \right) \text{ perioada de 90 zile} \geq 0,4$$

Nivelul de activitate se va calcula adăugând nivelurile zilnice de activitate din perioada de 90 de zile și împărțirea acestora la capacitatea adăugată proiectată și apoi înmulțind cu 90. Astfel, nivelul de activitate nu este necesar să fie peste 40% în timpul fiecărei zile din cadrul perioadei de 90 de zile.

$$\left(\frac{NA_{adaugată}}{C_{adaugat, proiectat}} \right) \text{ perioada de 90 zile} = \frac{\text{Nivelul cumulat de activitate al capacității pe o perioadă de peste 90 zile}}{C_{adaugat, proiectat}^{(90/365)}}$$

Pentru a determina începutul funcționării modificate, operatorul trebuie să determine zilnic datele activității referitoare la capacitatea adăugată prevăzută:

- atunci când este posibil, nivelul de activitate se va baza pe capacitatea fizică adăugată: spre exemplu, atunci când extinderea capacității constă într-o nouă linie de producție, nivelul activității aferent capacității adăugate îl reprezintă producția noii linii de producție.
- anumite extinderi de capacitate vor fi modificări la echipamentul existent. Poate fi dificil pentru operator să furnizeze informațiile asupra nivelului de activitate necesar, referitoare doar la capacitatea adăugată proiectată. În astfel de situații, nivelul de activitate atribuit capacității adăugate este determinat de nivelul total de activitate al subinstalației aferente (NA_{total}) minus nivelul mediu de activitate în anii calendaristici (nu mai devreme de 2005) anteriori modificării fizice.

Capacitatea proiectată trebuie determinată pe baza documentelor de proiect și a valorilor garantate oferite de furnizor. Documentele relevante pot fi rapoarte - cele care însoțesc proiectele, fișele de date, valorile maxime garantate de performanță.

Perioada continuă de 90 de zile trebuie considerată ca fiind perioada de 90 de zile consecutive în care subinstalația ce a trecut printr-o modificare de capacitate a funcționat în fiecare zi. În cazul în care ciclul de producție uzual la nivel de sector nu presupune o astfel de perioadă continuă de 90 de zile, ciclurile de producție specifice la nivel de sector se adaugă până se atinge o perioadă de 90 de zile.

Pentru instalațiile existente care au obținut toate autorizațiile relevante înainte de 30 iunie 2011, însă își încep funcționarea normală după 30 iunie 2011, începerea funcționării normale (consultați secțiunea 3.1) va fi considerată ca începerea a funcționării modificate.

Începerea funcționării modificate trebuie verificată de un verficator independent.

Exemplu: o subinstalație care a trecut printr-o modificare semnificativă de capacitate funcționează în mod normal numai 5 zile pe săptămână. În această situație, perioada de 90 de zile va fi alcătuită din 18 cicluri, a câte 5 zile.

Exemplu: o subinstalație care a trecut printr-o modificare semnificativă de capacitate funcționează în mod normal numai jumătate de an. În această situație, perioada de 90 de zile poate fi o perioadă continuă de-a lungul celor șase luni de funcționare sau poate fi alcătuită din două părți separate, de o jumătate de an de inactivitate.

4.3 Determinarea modificărilor semnificative

Definiția extinderii semnificative de capacitate (consultați secțiunea 4.1) se bazează pe două criterii cantitative. Această secțiune descrie modul în care trebuie utilizate criteriile pentru a stabili dacă o modificare fizică poate fi considerată „semnificativă”. Consultați secțiunea 6.4 (în varianta în limba română este secțiunea 1.20) a documentului de orientare nr. 2 pentru informații referitoare la modificările fizice sau relația dintre modificările fizice și cele de capacitate. Apariția noilor subinstalații va fi considerată întotdeauna modificare semnificativă.

Criteriul de mărire a capacității cu 10%

Referitor la criteriul de mărire a capacității cu 10%, conform celor stipulate în art. 3 (i) din Decizia Comisiei 2011/278/UE⁶, trebuie îndeplinită următoarea cerință pentru a putea considera o modificare fizică ca fiind „semnificativă”:

$$\frac{C_{nouă}}{C_{initiala}} \geq 1.10$$

unde,

$C_{initiala}$ capacitatea inițială instalată reprezintă capacitatea instalată după modificarea semnificativă a capacității, ce a fost utilizată pentru calcularea alocării pentru modificare sau, în cazul în care aceasta nu este aplicabilă, media celor mai mari două niveluri de activitate lunară din perioada 1 ianuarie 2005 - 31 decembrie 2008. În ceea ce privește instalațiile care au funcționat mai puțin de 2 ani calendaristici, până la 30 iunie 2011, capacitatea inițială instalată va fi cea folosită pentru determinarea nivelului activității istorice pentru instalația aferentă (consultați Art. 9 (6) din Decizia Comisiei 2011/278/UE).

$C_{nouă}$ noua capacitate se va baza pe cele mai mari două niveluri de activitate lunară în cele 6 luni calendaristice de la începerea funcționării modificate.

Exemplu

Funcționarea modificată începe din 15 martie. Noua capacitate se va baza pe cele mai mari 2 niveluri de activitate lunară din perioada aprilie-septembrie.

⁶ „Extinderea semnificativă de capacitate” înseamnă o creștere semnificativă a capacității subinstalației instalate inițial prin care...subinstalația poate fi folosită la o capacitate cu cel puțin 10% mai mare față de capacitatea inițială a subinstalației înainte de schimbare.

Toate capacitățile vor fi verificate în mod independent, conform cerințelor prezentate în art. 8 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pentru informații suplimentare referitoare la verificare, consultați documentul de orientare nr. 4. Capacitatea inițială, cea nouă și cea redusă folosite în vederea alocării modificărilor de capacitate nu va fi determinată niciodată pe baza verificărilor experimentale, cu excepția cazurilor de forță majoră (când datele au fost pierdute).

50.000 certificate alocate / criteriul 5%

Pentru ca o modificare de capacitate să ducă la o modificare a alocării de certificate pentru o subinstalație cu mai mult de 50.000 de certificate, și diferența reprezintă cel puțin 5% din numărul de certificate alocate, calculată indiferent de modificarea fizică⁷.

$$F_{adaugata} > 50000$$

$$\frac{F_{adaugata}}{F_{initiala}} \geq 0,05$$

unde,

$F_{adaugata}$ alocarea preliminară a capacității adăugate a subinstalației nu ia în considerare factorul de relocare la emisiile de dioxid de carbon (consultați secțiunea 4.4; etapele 1- 3; în cadrul celei de-a treia etape, valoarea FERR nu trebuie luată în considerare)

$F_{initiala}$ alocarea preliminară inițială pentru subinstalație în cazul capacității adăugate ar putea fi ignorată ca nefiind expusă la factorul de expunere la riscul de relocare.

Exemplu de modificare nesemnificativă

O subinstalație cu indicator de referință pentru energia termică acoperă căldura produsă de două generatoare cu abur de 30 MW. Un generator de abur și-a extins capacitatea și generează cu 12% mai mult abur care este consumat în cadrul instalației și inclus în subinstalația cu indicator de referință pentru energia termică. Modificarea de capacitate va rezulta în maxim 50.000 certificate suplimentare alocate.

În această situație, în ciuda faptului că un generator de abur își mărește capacitatea instalată cu 10%, capacitatea subinstalației pentru energie termică de referință (inclusiv cu abur produs de ambele generatoare de abur) crește cu numai 6% și certificatele suplimentare vor fi sub 50.000 EUA.

⁷ În conformitate cu art. 3 (i): "Capacitatea de extindere semnificativă" înseamnă o creștere semnificativă a capacității subinstalației instalate inițial prin care ... subinstalația la care se aplică schimbarea fizică are un nivel de activitate semnificativ mai mare care are ca rezultat o alocare suplimentară de cote de emisii de mai mult de 50 000 de certificate pe an, reprezentând cel puțin 5% din numărul anual preliminar de certificate de emisii alocate gratuit pentru această subinstalație înainte de schimbare.

Modificarea de capacitate nu este, prin urmare, considerată ca o modificare semnificativă a capacității și, în consecință, nu există nici o schimbare de alocare.

Acest exemplu ilustrează faptul că, deși pentru o parte a unei subinstalații ar exista o creștere a capacității cu peste 10%, acest lucru nu conduce neapărat la o creștere a numărului de certificate alocate la nivelul subinstalației.

4.4 Determinarea alocării

Alocarea în cazul creșterii semnificative de capacitate trebuie determinată prin folosirea următoarelor metode:

1. Determinarea capacității adăugate a subinstalației
2. Determinarea nivelului de activitate a capacității adăugate a subinstalației
3. Determinarea alocării preliminare pentru capacitatea adăugată a subinstalației
4. Determinarea alocării finale la capacitatea adăugată a subinstalației
5. Determinarea noii alocării finale totale la nivelul instalației

Etapa 1: Determinarea capacității adăugate a subinstalației

Conform art. 3(1) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, capacitatea adăugată este "diferența dintre capacitatea inițială instalată a unei subinstalații și capacitatea nouă instalată ale aceleiași subinstalații după o extindere semnificativă a capacității [...]"; sau,

$$C_{adaugata} = C_{noua} - C_{initiala}$$

unde

$C_{adaugata}$ capacitatea adăugată

$C_{initiala}$ capacitatea inițială instalată reprezintă capacitatea instalată după modificarea semnificativă anterioară a capacității folosită pentru calcularea alocării modificate sau, în cazul în care aceasta nu este aplicabilă, media celor mai mari două niveluri de activitate lunară din perioada 1 ianuarie 2005 - 31 decembrie 2008. În ceea ce privește instalațiile care au funcționat mai puțin de 2 ani calendaristici, până la 30 iunie 2011, capacitatea inițială instalată va fi cea folosită pentru determinarea nivelului activității istorice pentru instalația aferentă (consultați art. 9 (6) din Decizia Comisiei 2011/278/UE).

C_{noua} noua capacitate se va baza pe cele mai mari două niveluri de activitate lunară în cele 6 luni calendaristice după începerea funcționării modificate (consultați de asemenea secțiunea 3.2 (consultați secțiunea 4.3 pentru un exemplu referitor la perioada de referință ce trebuie folosită).

La calcularea alocării pentru instalații existente care au obținut toate autorizațiile relevante înainte de 30 iunie 2011, dar au început funcționarea normală după 30 iunie 2011, capacitatea inițială este egală cu zero, iar capacitatea adăugată este egală cu noua capacitate.

Este important să se sublinieze faptul că determinarea capacității adăugate se face, de asemenea, ținând cont de zilele de inactivitate, deoarece aceasta trebuie să fie în concordanță cu determinarea capacității instalate inițiale, care se bazează pe volumele de producție lunară, fără corecturi sau ajustări suplimentare (pentru instalațiile existente, consultați documentul de orientare nr 2, secțiunea 5, iar pentru instalațiile noi consultați secțiunea 3.2). Astfel zilele în care nivelul de producție este "0" trebuie să fie incluse în calculul nivelului de activitate.

Toate capacitățile trebuie verificate în mod independent conform cerințelor prezentate în art. 8 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pentru informații suplimentare referitoare la verificare, consultați documentul de orientare nr. 4. Decizia Comisiei 2011/278/UE nu prevede determinarea capacităților inițiale, noi și adăugate în vederea alocării conform reglementărilor privind instalațiile nou-intrate, pe baza verificărilor experimentale.

Etapa a 2-a: Determinarea nivelului de activitate al capacității adăugate a subinstalației

Nivelul de activitate al capacității adăugate ($NA_{ad\ddot{a}ugat\grave{a}}$) este determinat prin înmulțirea capacității adăugate cu factorul standard sau cel relevant de utilizare a capacității în funcție de tipul subinstalației:

Tipul subinstalației	Alocarea preliminară pentru capacitate adăugată ($NA_{ad\ddot{a}ugat\grave{a}}$)
Subinstalație cu indicator de referință pentru produs	Capacitatea adăugată x Factorul standard de utilizare a capacității (SCUF)
Subinstalație cu indicator de referință pentru energia termică	Capacitatea adăugată x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
Subinstalație cu indicator de referință pentru combustibil	Capacitatea adăugată x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
Subinstalația emisiilor de proces	Capacitatea adăugată x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)

Secțiunea 3.2 oferă câteva informații generale privind SCUF și FUCA. Secțiunea 6.3 (de corelat cu documentul în limba română) a documentului de orientare nr. 2 privind metodologiile de alocare, oferă informații suplimentare pentru determinarea valorii FUCA.

Etapa a 3-a: Determinarea alocării preliminare pentru capacitatea adăugată a subinstalației

Alocarea preliminară pentru capacitatea adăugată a subinstalației este determinată înmulțind nivelul de activitate ($NA_{ad\ddot{a}ugat\grave{a}}$) cu valoarea indicatorului de referință

aferentă și cu factorul de expunere la riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (FERR) în anul k .

Tip subinstalație	Alocarea preliminară pentru capacitatea adăugată
Subinstalația cu indicator de referință pentru produs	Indicatorul de referință pentru produsul de referință relevant (EUA/unitate de producție) x $NA_{\text{adăugată}}$ (unitate de producție) x $FERR(k)$ ⁸
Subinstalația cu indicator de referință pentru energia termică ⁹	Căldura de referință (62,3 EUA/TJ energie termică) x
Subinstalația cu indicator de referință pentru combustibil	Combustibilul de referință (56,1 EUA/TJ combustibil) x $NA_{\text{adăugată}}$ /TJ combustibil x $FERR(k)$
Subinstalația emisiilor de proces	0,97 EUA/tCO ₂ -ech. emisiilor de proces x $NA_{\text{adăugată}}$ (tCO ₂ -ech. emisiilor de proces

Etapa a 4-a: Determinarea alocării finale pentru capacitatea adăugată a subinstalației

Alocarea finală pentru capacitatea adăugată se obține prin aplicarea factorului de reducere lineară de 1,74% pe an pentru alocarea preliminară a capacității adăugate, și anume prin înmulțirea factorilor conform celor stipulate în secțiunea 2.3 a acestui document de orientare:

$$F_{\text{adaugat}}^{\text{final}}(k) = F_{\text{adaugat}}(k) * LRF(k)$$

unde,

k	anul
$F_{\text{adaugat}}^{\text{final}}(k)$	numărul final de certificate alocate pentru capacitatea adăugată a subinstalației în anul k
$F_{\text{adaugat}}(k)$	numărul preliminar de certificate alocate pentru capacitatea adăugată a subinstalației în anul k
$LRF(k)$	Factorul de reducere lineară, conform tabelului 1 din secțiunea 2.3

⁸ Pentru unele dintre subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs, calculul alocării preliminare poate include corecții adiționale. Acesta este cazul pentru subinstalațiile de cracare cu abur, subinstalațiile de monoclorură de vinil (VCM) și toate subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs în care se ține cont de interschimbabilitatea dintre combustibil și energie electrică. În cele din urmă, corecția pentru interschimbabilitate se bazează pe aceeași perioadă de bază ca și capacitate nouă. În cazul importului de energie termică măsurabilă din instalațiile neacoperite de EU ETS, o corecție poate fi cerută (pentru detalii consultați Documentul de orientare nr. 6)

⁹ Metodologia specială pentru calcularea alocării pentru exportul de energie termică către locuințele individuale (consultați Documentul de orientare nr. 6) nu este aplicabilă pentru instalațiile nou intrate.

Etapa a 5-a: Stabilirea noului număr total de certificate finale alocate instalației

Noua alocare finală reprezintă suma alocării finale inițiale și a alocării finale suplimentare:

$$F_{inst,nou}^{final}(k) = F_{inst,inițial}^{final}(k) + F_{adaugat}^{final}(k)$$

unde,

$F_{inst,nou}^{final}(k)$	numărul total final de certificate alocate către instalație în anul k
$F_{inst,inițial}^{final}(k)$	numărul final de certificate alocate instalației fără extinderea capacității în anul k . În cazul în care instalația nu este un generator de electricitate, conform art. 3(u) din Directiva ETS revizuită, numărul inițial final de certificate este stabilit prin înmulțirea numărului preliminar inițial alocat subinstalației cu factorul de corecție transectorial, dacă este cazul. În cazul în care instalația este un generator de electricitate, conform art. 3(u) din Directiva ETS revizuită, numărul inițial final de certificate este stabilit prin multiplicarea numărului preliminar inițial alocat subinstalației cu factorul linear de reducere, după cum se menționează în secțiunea 2.3.
$F_{adaugat}^{final}(k)$	numărul final de certificate suplimentare alocate pentru capacitatea adăugată din anul k , conform etapei 4.

Modificarea integrală a numărului de certificate alocate va avea loc în anul ulterior anului calendaristic în care a avut loc funcționarea modificată. În respectivul an, certificatele vor fi calculate după cum urmează:

$$F_{inst,nou}^{final}(k) = F_{inst,inițial}^{final}(k) + \left(F_{adaugat}^{final}(k) \times \frac{d_{inceperea\ functionarii\ modificate}}{365} \right)$$

unde:

$d_{inceperea\ functionarii\ modificate}$	numărul de zile după începerea funcționării modificate din anul calendaristic în care s-a produs funcționarea modificată
---	--

În cazul în care funcționarea modificată are loc înainte de 1 ianuarie 2013, corecția va fi efectuată în 2013. În cazul în care funcționarea modificată are loc înainte de 1 ianuarie 2013, certificatele vor fi alocate în 2013.

Este de reținut faptul că pentru extinderea capacității, nu vor fi alocate certificate pentru perioada anterioară începerii funcționării modificate.

4.5 Procedură

Figura 2 oferă o privire de ansamblu asupra principalelor etape din procedura de alocare pentru extinderile semnificative de capacitate.

Detalii suplimentare referitoare la coordonarea și documentația care vor fi aplicate, modelul și procedurile detaliate referitoare la gestionarea alocărilor vor fi făcute disponibile de către Comisie.

Figura 2. Procedura de alocare pentru extinderi semnificative de capacitate

Legendă

5 Reducerea semnificativă a capacității

Modificările în alocarea în cazul unei reduceri semnificative de capacitate, în conformitate cu regulile privind instalațiile nou intrate /închiderea instalațiilor, pot fi efectuate numai dacă:

- Funcționarea modificată va începe după data de 30 iunie 2011

SAU

- dacă funcționarea modificată începe înainte de 30 iunie 2011, însă capacitatea redusă nu poate fi stabilită în timp astfel încât să fie luată în considerare modificarea înainte de utilizarea metodei descrise în secțiunea 6.4 (corelare cu documentul în limba română) din documentul de orientare nr. 2. Ca regulă generală, există această posibilitate în cazul în care capacitatea redusă nu poate fi stabilită înainte de 30 septembrie 2011.

5.1 Definiție

Definiția corespunzătoare reducerii semnificative a capacității este oferită în Art 3 (j) din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pe scurt, o subinstalație prezintă o reducere semnificativă de capacitate în cazul în care:

- *Una sau mai multe modificări fizice au dus la o reducere a capacității cu cel puțin 10%*

SAU

- *Una sau mai multe modificări fizice au dus la o reducere a alocării subinstalației cu mai mult de 50 000 certificate, și diferența reprezintă mai mult de 5% din numărul de certificate calculate, indiferent de modificarea fizică*

Subinstalațiile cu indicator de referință pentru energia termică pot avea o reducere semnificativă a capacității în cazul în care:

- după una sau mai multe modificări fizice aduse instalațiilor producătoare de energie termică, exportul redus de energie termică către consumatorii de energie termică neafilați sub incidența ETS, permite subinstalației cu indicator de referință pentru energia termică, în cauză, să întrunească unul dintre cele două criterii cantitative menționate mai sus sau,
- după una sau mai multe modificări fizice aduse instalațiilor producătoare de energie termică, consumul redus de energie termică permite subinstalației cu indicator de referință pentru energia termică, în cauză, să întrunească unul dintre cele două criterii cantitative menționate mai sus.

O trăsătură comună a celor două cazuri prezentate este reprezentată de faptul că se aduce o „modificare fizică” instalației. Pentru o definiție a conceptului de „modificare fizică” în contextul extinderilor sau reducerilor de capacitate, vă rugăm consultați secțiunea 4.1 din prezentul document de orientare.

Modificările fizice care au ca scop exclusiv îmbunătățirea eficienței energetice a subinstalației sau îmbunătățirea ori implementarea unei tehnologii de diminuare la capătul ciclului de reducere a emisiilor de proces nu trebuie privite ca modificări fizice care conduc la o reducere semnificativă a capacității. Cu toate acestea, operatorul va raporta astfel de modificări fizice autorității competente și, acolo unde este cazul, va furniza dovezi detaliate.

Mai multe informații referitoare la definiția și identificarea reducerii semnificative a capacității sunt oferite, de asemenea, în documentul de orientare nr. 2 privind metodologiile de alocare, secțiunea 6.4, etapa 1.

5.2 Începerea funcționării modificate

Documentul de orientare nr. 2 privind metodologiile de alocare (secțiunea 6.4, etapa 1) prezintă modalitatea de identificare a reducerii semnificative de capacitate survenite în intervalul 1 ianuarie 2005 - 30 iunie 2011. Aceeași metodă ar trebui adoptată în cazul unor reduceri semnificative de capacitate după data de 30 iunie 2011.

După cum este descris în documentul de orientare nr. 2, începerea funcționării modificate este definită ca prima zi din cea mai apropiată perioadă continuă de 90 de zile în care nivelul activității referitor la capacitatea rămasă ($NA_{rămasă}$) – agregată după perioada de 90 de zile – este de cel puțin 40% din capacitatea proiectată a capacității rămase ($C_{rămasă, proiectată}$).

$$\left(\frac{NA_{total}}{C_{ramasa, proiectata}} \right)_{perioada\ de\ 90\ zile} \geq 0,4$$

Nivelul activității ar trebui calculat prin adăugarea nivelului activității totale în perioada de 90 de zile și împărțind la capacitatea zilnică a capacității rămase, iar totul este înmulțit cu 90. Astfel, nivelul de activitate nu este necesar să fie peste 40% în timpul fiecărei zile din cadrul perioadei de 90 de zile.

$$\left(\frac{NA_{total}}{C_{ramasa, proiectata}} \right)_{90\ zile} = \frac{\text{Nivelul de activitate cumulat pe o perioadă de peste 90 zile}}{C_{ramasa, proiectata} \left(\frac{90}{365} \right)}$$

Capacitatea de proiectare trebuie stabilită pe baza documentației de proiect și pe valorile garantate date de către furnizor. Documentele relevante pot fi rapoarte – cele care însoțesc proiectul, caiete de sarcini, valori de execuție garantate.

Perioada continuă de 90 de zile va fi considerată drept o perioadă de 90 de zile consecutive în care subinstalația a înregistrat o capacitate modificată în fiecare zi. În cazul în care ciclul sectorial obișnuit de producție nu prevede astfel de perioade continue de 90 de zile, ciclurile de producție specifice sectorului se adăugă unei

perioade de 90 de zile (a se vedea secțiunea 4.2 pentru exemple privind perioada de 90 de zile).

Începerea funcționării modificate va fi verificată de către un verficator independent.

5.3 Determinarea modificărilor semnificative

Definirea extinderii semnificative a capacității (a se vedea secțiunea 4.1) include două criterii cantitative. Această secțiune descrie modul în care trebuie utilizate aceste criterii în evaluarea importanței modificărilor. Consultați secțiunea 6.4 (corelare cu documentul în limba română) din documentul de orientare nr. 2 care prezintă definiții ale modificărilor fizice sau raportul dintre modificarea fizică și modificarea capacității.

În cazul în care nu se întrunește niciunul dintre criteriile de mai sus, nu va urma nicio reducere a alocării.

Criteriul 10%

Este necesară respectarea următoarei cerințe în vederea reducerii capacității cu 10% sau mai mult¹⁰:

$$\frac{C_{nou}}{C_{initial}} \leq 0,90$$

unde,

C_{initial} Capacitatea instalată inițial este capacitatea instalată după modificarea de capacitate semnificativă anterioară, utilizată pentru calcularea alocării modificate sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, reprezintă media primelor 2 luni cu nivelul activității cel mai ridicat din intervalul 1 ianuarie 2005-31 decembrie 2008. Pentru instalațiile care au funcționat mai puțin de doi ani calendaristici până la data de 30 iunie 2011, capacitatea instalată inițial va fi aceea utilizată pentru stabilirea nivelului activității instalației vizate (a se vedea Art. 9 (6) din Decizia Comisiei 2011/278/UE)

C_{nou} Noua capacitate ar trebui să se bazeze pe primele două niveluri ale activității lunare în intervalul de 6 luni calendaristice, ulterior începerii funcționării modificate (a se vedea secțiunea 4.3 pentru un exemplu referitor la perioada de referință ce va fi luată în calcul).

¹⁰ Art 3 (j): „Reducerea semnificativă a capacității” desemnează una sau mai multe schimbări fizice identificabile care conduc la o semnificativă reducere a capacității inițiale a subinstalației și a nivelului său de activitate al magnitudinii, considerate a constitui o extindere semnificativă a capacității.

Toate capacitățile vor fi verificate în mod independent, în conformitate cu cerințele prevăzute în Art. 8 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Pentru instrucțiuni suplimentare referitoare la verificare, consultați documentul de orientare nr. 4. Capacitatea inițială, cea nouă și cea redusă, utilizate în scopul alocării în vederea extinderii capacității, nu se vor verifica pe baza unei verificării experimentale.

Criteriul 50.000/5%

Este necesară respectarea următoarelor cerințe pentru modificarea de capacitate, în vederea unei modificări a alocării către subinstalație de peste 50.000 certificate, și diferența reprezintă cel puțin 5% din cantitatea de certificate calculată indiferent de modificarea fizică¹¹

$$F_{redusa} \geq 50000 \qquad \frac{F_{redusa}}{F_{initiala}} \geq 0,05$$

unde,

F_{redusa} Alocarea certificatelor preliminare pentru capacitatea redusă a subinstalației, fără a se lua în considerare factorul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon (a se vedea secțiunea 5.4; etapele 1-3; în etapa trei, se va ignora FERR)

F_{initiala} Alocarea certificatelor preliminare către subinstalație, în cazul în care se ignoră reducerea capacității, neluând în calcul factorul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon.

În cazul în care se întrunește numai unul dintre cele două criterii menționate mai sus (50.000 de certificate, 5%), nu va interveni nicio reducere a alocării.

5.4 Determinarea alocării preliminare

Alocarea, în cazul unei reduceri semnificative a capacității, va fi stabilită potrivit unei metode treptate:

1. Stabilirea capacității reduse a subinstalației
2. Stabilirea nivelului activității legat de capacitatea redusă a subinstalației
3. Stabilirea alocării preliminare legate de capacitatea redusă a subinstalației
4. Stabilirea noii alocări preliminare către fiecare subinstalație
5. Stabilirea noii alocări preliminare către instalație
6. Stabilirea noii alocări finale totale către instalație

¹¹ A se vedea nota anterioară

Etapa 1: Stabilirea capacității reduse a subinstalației

Potrivit Art. 3 (m) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, capacitatea redusă reprezintă "diferența dintre capacitatea instalată inițial a unei subinstalații și noua capacitate instalată a aceleiași subinstalații după înregistrarea unei reduceri semnificative de capacitate [...]"; Sau,

$$C_{redusa} = C_{initiala} - C_{noua}$$

unde,

C_{redusa}	capacitatea redusă
$C_{initiala}$	capacitatea instalată inițial este capacitatea instalată după modificarea de capacitate semnificativă anterioară, utilizată pentru calcularea alocării modificate sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, reprezintă media primelor 2 luni cu nivelul activității cel mai ridicat din intervalul 1 ianuarie 2005-31 decembrie 2008. Pentru instalațiile care au funcționat mai puțin de doi ani calendaristici până la data de 30 iunie 2011, capacitatea instalată inițial va fi aceea utilizată pentru stabilirea nivelului activității instalației vizate (a se vedea Art. 9 (6) din Decizia Comisiei 2011/278/UE)
C_{noua}	noua capacitate ar trebui să se bazeze pe primele două niveluri ale activității lunare în intervalul de 6 luni calendaristice, ulterior începerii funcționării modificate (a se vedea secțiunea 4.3 pentru un exemplu referitor la perioada de referință ce va fi luată în calcul).

Toate capacitățile vor fi verificate în mod independent, în conformitate cu cerințele prevăzute în Art. 8 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Acestea nu prevăd stabilirea capacităților inițiale, noi sau reduse în scopul alocării, potrivit regulilor aplicate instalațiilor nou-intrate pe baza verificării experimentale.

Etapa a 2-a: Stabilirea nivelului activității legat de capacitatea redusă a subinstalației

Nivelul activității legat de capacitatea redusă (NA_{redusa}) este stabilit prin multiplicarea capacității reduse cu factorul de utilizare standard sau relevant al capacității, în funcție de tipul subinstalației:

Tipul subinstalației	Nivelul activității la capacitate redusă (NA_{redusa})
Subinstalația cu indicator de referință pentru produs	Capacitate redusă x Factorul standard de utilizare a capacității (SCUF)
Subinstalația cu indicator de referință pentru energie termică	Capacitate redusă x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
Subinstalația cu indicator de referință pentru combustibil	Capacitate redusă x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)

Subinstalația cu emisii de proces	Capacitate redusă x Factorul relevant de utilizare a capacității (FUCA)
-----------------------------------	---

Secțiunea 3.2 ne oferă o imagine asupra SCUF și FUCA. Secțiunea 6.3 (corelat cu varianta în limba română) din documentul de orientare nr. 2 referitor la metodologiile de alocare oferă informații suplimentare despre stabilirea FUCA.

Etapa a 3-a: Stabilirea alocării preliminare legate de reducerea capacității subinstalației

Alocarea preliminară legată de reducerea capacității subinstalației este stabilită prin multiplicarea nivelului activității legat de capacitatea redusă ($NA_{\text{redușă}}$) prin valoarea de referință corespunzătoare și factorul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon (FERR) în anul k .

Tipul subinstalației	Alocarea preliminară pentru capacitatea redusă ($NA_{\text{redușă}}$)
Subinstalația cu indicator de referință pentru produs	indicator de referință relevant pentru produs (EUA/unitate de producție) x $NA_{\text{redușă}}$ (unitate de producție) x FERR (k) ¹²
Subinstalația cu indicator de referință pentru energie termică ¹³	indicator de referință pentru energia termică (62,3 EUA/TJ energie termică) x $NA_{\text{redușă}}$ (TJ energie termică) x FERR (k)
Subinstalația cu indicator de referință pentru combustibil	indicator de referință pentru combustibil (56,1 EUA/TJ combustibil) x $NA_{\text{redușă}}$ (TJ combustibil) x FERR (k)
Subinstalația cu emisiile de proces	0,97 EUA/ tCO ₂ -echivalent emisii de proces x $NA_{\text{redușă}}$ (tCO ₂ -echivalent emisii de proces) x FERR (k)

¹² Pentru unele dintre subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs calculul alocării preliminare poate include corecții adiționale. Acesta este cazul pentru subinstalațiile de cracare cu abur, subinstalațiile de monoclorură de vinil (VCM) și toate subinstalațiile cu indicator de referință pentru produs în care se ține cont de interschimbabilitatea dintre combustibil și energie electrică. În cele din urmă, corecția pentru interschimbabilitate se bazează pe aceeași perioadă de bază ca și capacitate nouă. În cazul importului de energie termică măsurabilă din instalațiile neacoperite de EU ETS, o corecție poate fi cerută (pentru detalii consultați Documentul de orientare nr. 6)

¹³ Metodologia specială pentru calcularea alocării pentru exportul de energie termică către locuințele individuale (consultați Documentul de orientare nr. 6) nu este aplicabilă pentru instalațiile nou intrate.

Etapa a 4-a: Stabilirea noului număr de certificate preliminare alocate pentru fiecare subinstalație

Noua alocare preliminară pentru fiecare subinstalație se va stabili prin scăderea certificatelor preliminare alocate legate de reducerea capacității din numărul de certificate preliminare alocate inițial.

$$F_{noua}(k) = F_{initiala}(k) - F_{redusa}(k)$$

unde,

$F_{noua}(k)$ noua alocare preliminară către subinstalație în anul k
 $F_{initiala}(k)$ alocarea preliminară către subinstalație, indiferent de reducerea capacității în anul k
 $F_{redusa}(k)$ alocarea preliminară legată de capacitatea redusă a subinstalației după cum s-a stabilit în etapa 3

Din cauza diferențelor din metodologiile de calcul a alocării preliminare înainte de reducere și alocare, legate de reducerea capacității, în teorie, ecuația de mai sus ar putea avea un rezultat negativ, într-un număr limitat de cazuri. În astfel de cazuri, numărul de certificate preliminare ar trebui limitat la zero.

Etapa a 5-a: Stabilirea noii alocări preliminare a instalației

Noul număr preliminar total anual de certificate alocate instalației reprezintă suma dintre numărul de certificate preliminare alocate fiecărei subinstalații, după cum se indică în etapa 4:

$$F_{inst}(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k)$$

unde,

$F_{inst}(k)$ alocare preliminară totală a instalației în anul k

$F_{sub-inst}^i$ alocare pentru subinstalația i

Etapa a 6-a: Stabilirea noului număr de certificate totale finale alocate instalației

Pentru instalațiile care nu sunt clasificate drept "generator de electricitate", noul număr final total anual al certificatelor este:

$$F_{inst,nou}^{final}(k) = F_{inst,nou}(k) \times CSF(k)$$

unde,

$F_{inst,nou}^{final}(k)$ noul număr total final de certificate alocate instalației în anul k

$F_{inst,nou}(k)$ noul număr total preliminar de certificate alocate instalației în anul k
 $CSF(k)$ factorul de corecție transsectorial în anul k (dacă este cazul)

Pentru instalațiile clasificate drept "generator de electricitate", alocarea finală se va obține prin aplicarea factorului de reducere linear de 1,74% pe an la alocarea preliminară pentru capacitate adăugată, spre exemplu, prin înmulțirea factorilor menționați în secțiunea 2.3 din prezentul document de orientare, după cum urmează:

$$F_{inst,nou}^{final}(k) = F_{inst,nou}(k) * LRF(k)$$

unde,

k an

$F_{inst,nou}^{final}$ noul număr total final de certificate alocate instalației în anul k

$F_{inst,nou}(k)$ noul număr total preliminar de certificate alocate instalației în anul k

$LRF(k)$ factor linear de reducere (a se vedea secțiunea 2.3)

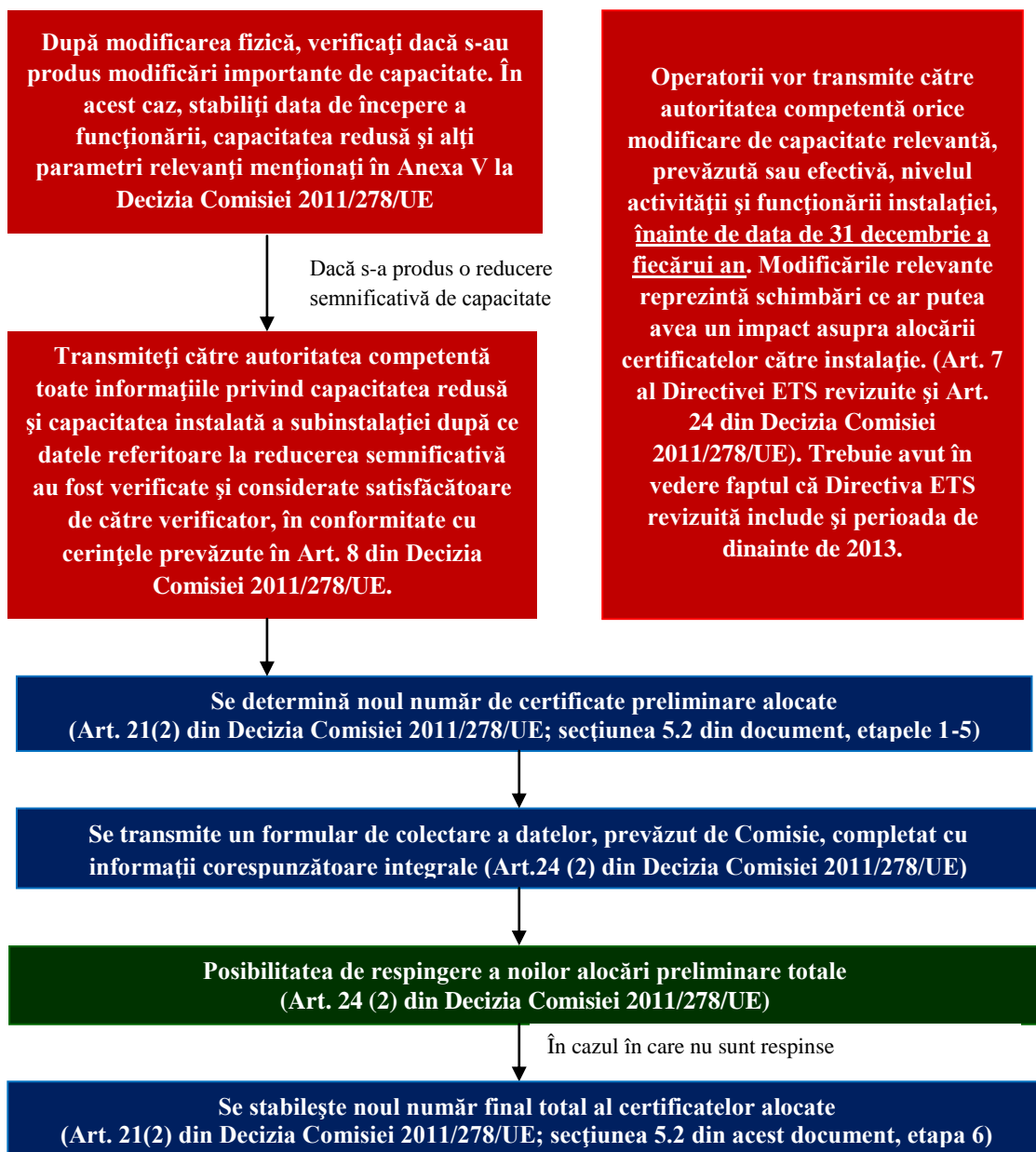
Modificarea alocării va avea loc în anul ulterior anului calendaristic în care are loc începerea funcționării modificate. În cazul în care funcționarea modificată începe înainte de 1 ianuarie 2013, certificatele vor fi alocate începând cu anul 2013.

5.5 Procedura

Figura 3 oferă o imagine de ansamblu asupra principalelor etape din procedura de alocare în cazul reducerilor semnificative de capacitate.

Detalii suplimentare referitoare la coordonarea și documentația incluse în cerere, formularul care va fi utilizat, precum și procedurile detaliate de gestionare a cererilor, vor fi puse la dispoziție de către Comisie.

Figura 3. Procedura de modificare a alocării în cazul unor reduceri semnificative de capacitate

Legendă

6 Încetarea funcționării (închidere)

6.1 Definiție

Potrivit Art. 22(1) din Decizia Comisiei 2011/278/UE:

Se consideră că o instalație și-a încetat funcționarea dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare

(a) autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră în vigoare în conformitate cu Directiva 2008/1/CE sau orice altă autorizație de mediu relevantă a expirat;

(b) autorizațiile menționate la litera (a) au fost retrase;

(c) operarea instalației este imposibilă din punct de vedere tehnic;

(d) instalația nu funcționează, dar anterior a funcționat, iar reluarea funcționării este imposibilă din punct de vedere tehnic;

(e) instalația nu funcționează, dar anterior a funcționat, iar operatorul nu poate confirma că instalația respectivă își va relua funcționarea într-un termen de cel mult 6 luni de la încetarea funcționării. Statele membre pot prelungi acest termen până la maximum 18 luni dacă operatorul poate confirma că această situație este din cauza unor circumstanțe excepționale și imprevizibile, care n-ar fi putut fi evitate chiar dacă s-ar fi exercitat diligența cuvenită și care se situează în afara controlului operatorului instalației respective, precum, în special, dezastre naturale, război, amenințări de război, acte teroriste, revoluții, revolte, sabotaj sau acte de vandalism.

Acest lucru înseamnă că, în general, o instalație care nu mai funcționează sub incidența ETS din motive tehnice sau legale, și respectiv, nu mai are capacitatea de a începe funcționarea în termen de 6 luni, este considerată că și-a încetat funcționarea (a fost închisă). Prin aceasta, se includ și instalațiile care nu se mai află sub incidența ETS.

Conform Art. 22 (2) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, litera (e) nu se aplică instalațiilor menținute în rezervă sau în standby și celor care funcționează după un program sezonier. Prin urmare, astfel de instalații nu sunt considerate a fi închise dacă:

a. operatorul deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră și toate celelalte autorizații relevante;

b. din punct de vedere tehnic este posibilă pornirea instalației fără ca acestea să îi fie aduse modificări fizice;

c. întreținerea se efectuează cu regularitate.

6.2 Determinarea alocării

Atunci când o instalație își încetează funcționarea, autoritatea competentă nu va atribui certificate de emisie acestei instalații în anul ulterior încetării funcționării (a se vedea Art. 23 (3) din Decizia Comisiei 2011/278/UE).

Statele Membre pot suspenda eliberarea certificatelor de emisie atâta timp cât nu se stabilește faptul că instalația își va reduce funcționarea (a se vedea Art. 23 (4) din Decizia Comisiei 2011/278/UE).

Exemplu de încetare a funcționării urmate de redeschidere

O instalație și-a încetat funcționarea în iunie 2013. Își reia activitatea în octombrie 2014. Se presupune că există o fază de reluare a activității, cu funcționare normală începând 6 luni mai târziu.

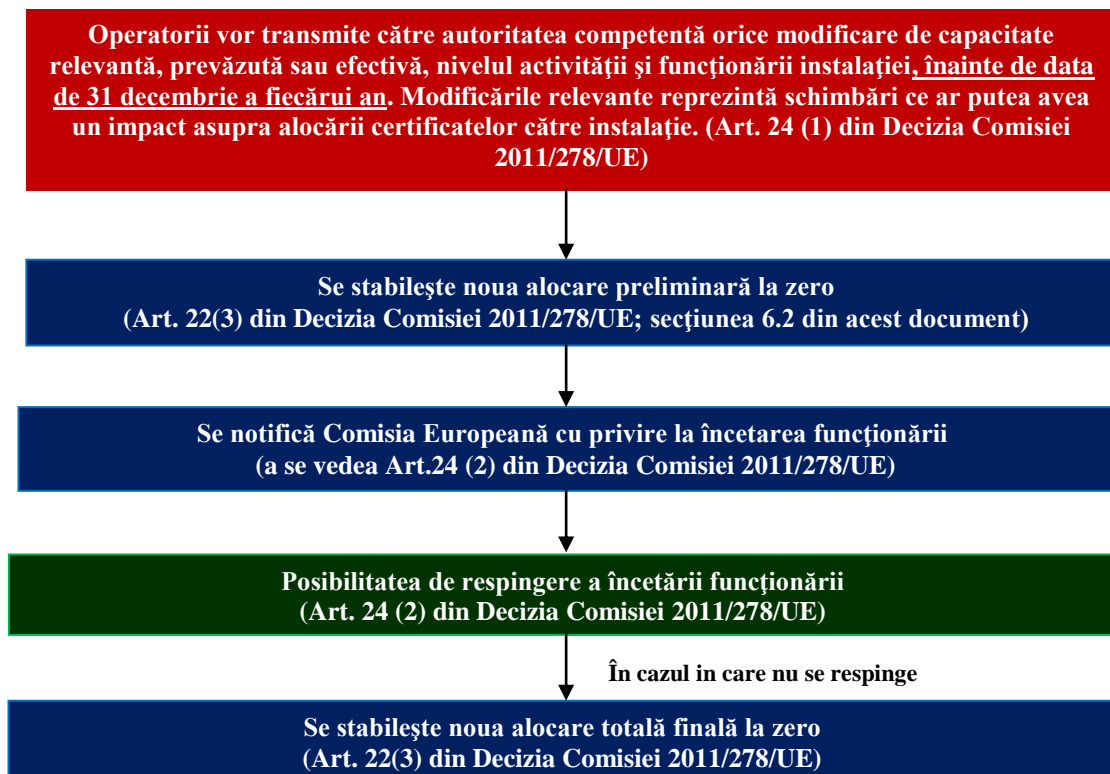
Acest exemplu ilustrează încetarea funcționării. La redeschidere, instalația este considerată nou intrată. Numai în cazuri excepționale, Statele Membre pot interpreta acest lucru drept întrerupere de 18 luni, fără a fi necesară alocarea corespunzătoare unei instalații nou intrate (a se vedea definiția încetării funcționării cuprinsă în secțiunea 6.1).

În cazul în care este vorba despre o instalație nou intrată, pot exista emisii înainte de începerea funcționării normale. Certificatele vor fi alocate în conformitate cu emisiile respective. În etapa ulterioară începerii funcționării normale, instalației i se vor atribui certificate pe baza capacității inițiale și a factorului de utilizare standard (indicatori de referință pentru produs) sau pe baza factorului relevant de utilizare a capacității (alte subinstalații), (a se vedea secțiunea 3.2).

6.3 Procedura

Figura 4 ilustrează etapele principale ale procedurii pentru alocare în cazul încetării funcționării. Acest tabel este valabil numai în cazul instalațiilor care dețin o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră. Instalațiile care pentru o perioadă îndelungată nu dețin o astfel de autorizație sunt excluse din EU ETS.

Figura 4. Procedura de modificare a alocării în cazul încetării funcționării

Legendă

7 Încetarea parțială a funcționării instalației

7.1 Definiție

Conform Art 23(1) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, se consideră că o instalație și-a încetat parțial funcționarea dacă:

"...una dintre subinstalațiile sale și-a redus nivelul anual al activității într-un anumit an calendaristic cu cel puțin 50% comparativ cu nivelul activității [inițial]..." ȘI dacă această subinstalație contribuie:

"..cu cel puțin 30% la numărul final anual al certificatelor de emisie alocate gratuit

SAU

cu mai mult de 50 000 certificate [pe an]..."

Nivelul activității inițiale se va considera ca nivel al activității utilizat pentru calcularea certificatelor alocate subinstalației în conformitate cu Art. 9 din Decizia Comisiei 2011/278/UE, sau, acolo unde este cazul, cu Art. 18 din Decizia Comisiei 2011/278/UE. Acesta este nivelul activității istorice utilizat pentru stabilirea alocării în cadrul documentelor NIM, ori, acolo unde este cazul, nivelul activității utilizat la calcularea alocării noilor instalații (nou intrate). Dacă este posibil și în cazul în care nu s-a aplicat deja, în vederea stabilirii nivelului inițial al activității, respectivele niveluri ale activității ar trebui modificate pentru orice schimbare majoră de capacitate de dinaintea încetării parțiale a funcționării (a se vedea secțiunea 6.4 (corelare cu documentul în limba română) din Documentul de orientare nr. 2 pentru stabilirea NAI legat de modificări semnificative de capacitate înainte de 30 iunie 2011; a se vedea secțiunile 3 și 4 din prezentul document în vederea stabilirii nivelului activității legat de modificări semnificative de capacitate după data de 30 iunie 2011).

Modificările statutului uneia sau mai multor subinstalații privind expunerea la relocarea emisiilor de dioxid de carbon nu vor fi privite ca încetări parțiale ale funcționării, întrucât acest lucru nu afectează nivelul activității.

Exemplul 1:

Un operator alege ca perioadă de referință pentru nivelul activității intervalul 2005-2008. Instalația a funcționat în fiecare an din intervalul respectiv. Subinstalația în cauză nu și-a modificat semnificativ capacitatea în perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2005. Nivelul inițial al activității reprezintă valoarea mediană a nivelurilor activității anuale din perioada de referință, 2005-2008.

Exemplul 2: Un operator alege ca perioadă de referință pentru nivelul activității intervalul 2005-2008. Instalația a funcționat în fiecare an din intervalul respectiv. Subinstalația cu indicator de referință pentru produs a înregistrat extinderi semnificative de capacitate la începerea funcționării modificate din 15 martie 2009 și 30 august 2014. Nivelul activității inițiale reprezintă valoarea mediană a nivelurilor activității anuale (NA) din perioada de referință 2005-2008 modificate în vederea extinderii semnificative de capacitate.

Pentru extinderea capacității înainte de 30 iunie 2011, nivelul activității este calculat ca produs între capacitatea adăugată ($C_{adaugata,1}$) și factorul de utilizare a capacității istorice (FUIC) (a se vedea secțiunea 6.4 (corelare cu documentul în limba română) din Documentul de orientare nr. 2). Pentru extinderea capacității după data de 30 iunie 2011, nivelul activității este calculat ca produs între capacitatea adăugată ($C_{adaugata,2}$) și factorul de utilizare standard a capacității (SCUF) în cazul unei subinstalații cu indicator de referință pentru produs (a se vedea secțiunea 3).

1. Nivelul activității inițiale ($NA_{initial}$) în anul 2013 ar fi:

$$NA_{initial}(2013) = Mediana_{2005-2008} + C_{adaugata,1} \times FUIC$$

2. Nivelul activității inițiale ($NA_{initial}$) în anul 2014 ar fi:

$$NA_{initial}(2014) = \frac{NA_{inaintea schimbării,2} \times d_{inaintea schimbării,2} + NA_{după schimbare,2} \times d_{după schimbare,2}}{365}$$

Unde:

$d_{inaintea schimbării,2}$	numărul de zile din anul 2014 înainte de începerea funcționării modificate
$d_{după schimbare,2}$	numărul de zile din anul 2014 după începerea funcționării modificate
$NA_{inaintea schimbării,2}$	nivelul activității inițiale înainte de modificarea din 2014

$$NA_{inaintea schimbării, 2} = NA_{initial}(2013) = Median_{2005-2008}(NA) + C_{adaugata,1} \times FUIC$$

$$NA_{inaintea schimbării,2} = NA_{initial}(2013) = Median_{2005-2008}(NA) + C_{adaugata,1} \times FUIC$$

$$NA_{dupa schimbare,2} \quad \text{nivelul activității inițiale după modificarea din 2014}$$

$$NA_{dupa schimbare,2} = NA_{initial>(> 2014) = Median_{2005-2008}(NA) + C_{adaugata,1} \times FUIC + C_{adaugata,2} \times SCUF$$

3. Nivelul activității inițiale ($NA_{initial}$) în anii după 2014 ar fi:

$$NA_{initial>(> 2014) = Median_{2005-2008}(NA) + C_{adaugata,1} \times FUIC + C_{adaugata,2} \times SCUF$$

Spre deosebire de o reducere semnificativă a capacității, o încetare parțială nu are legătură cu modificări fizice în cadrul instalației. O modificare fizică ar putea conduce totuși la o schimbare care să includă atât definiția reducerii semnificative de capacitate (a se vedea secțiunea 4), cât și definiția încetării parțiale a funcționării (a se vedea mai sus): în orice caz, acestea nu se petrec simultan. După o reducere semnificativă de capacitate, alocarea este revizuită în conformitate cu noua capacitate, legat de nivelul activității. Acest nou nivel al activității va deveni referință pentru orice modificare viitoare a capacității sau pentru încetarea parțială a funcționării.

Poate interveni, de asemenea, o nouă reducere a nivelului activității: încetarea parțială inițială va fi evaluată în comparație cu noul nivel al activității.

Exemplu:

Nivelul activității inițiale în cadrul documentelor NIM: 1000 (mediana 2005-2008)

Capacitate inițială: 1200

Intervine o reducere a capacității la data de 1 iulie 2014.

$C_{\text{new}} = 400$

Alocarea este modificată pe baza noii capacități. Conform ipotezei că $RCUF = 0,83$, nivelul activității pentru 2014 ar fi de 667. Începând cu anul 2015, nivelul activității ca bază pentru alocarea certificatelor va fi de 333.

Cazul A: Să presupunem că producția în anul 2014 este egală cu 400. Reprezintă 40% din nivelul original al activității inițiale, însă reprezintă aproximativ 60% din nivelul recalculat al activității pentru anul 2014. Concluzia: se aplică numai regula reducerii capacității, neaplicându-se însă regula încetării parțiale a funcționării.

Cazul B: Să presupunem că producția în anul 2014 este egală cu 200. Reprezintă 30% din nivelul recalculat al activității. În acest caz, se aplică regula încetării parțiale a funcționării (presupunând că subinstalația în cauză a contribuit cu cel puțin 30% la alocarea certificatelor către instalație). Numărul de certificate alocate redus inițial din cauza modificărilor fizice (aplicarea regulii de reducere a capacității) se va diminua din nou din cauza încetării parțiale, acest lucru însemnând că în acest caz, se vor aloca 50% din certificatele deja modificate).

Definiția încetării parțiale a funcționării se referă la nivelurile activității. Secțiunea 3.2 prezintă în ansamblu unitățile nivelurilor de activitate pentru diferite tipuri de subinstalații.

Anul în care se va modifica alocarea certificatelor de emisii către o instalație care și-a încetat parțial funcționarea, reprezintă anul calendaristic ulterior anului calendaristic în care funcționarea a încetat parțial (spre exemplu, nivelurile activității reduse în 2015 determină modificarea certificatelor în 2016), sau, anul 2013, dacă încetarea parțială s-a produs înainte de 1 ianuarie 2013 (spre exemplu, nivelurile activității reduse în 2012 determină modificarea certificatelor în 2013).

Exemplu: Un producător de cărămidă alege ca perioadă de referință intervalul 2005-2008, pentru calcularea certificatelor alocate. Conform Art. 9(1) din Decizia Comisiei 2011/278/UE, nivelul activității istorice din această perioadă este calculat ca mediană între nivelurile activității anuale din perioada de referință. Să presupunem că mediana ar fi de 100 tone de cărămidă pe an. Începând cu anul 2009 (și așadar, și în anul 2012), producția de cărămidă a fost redusă cu 20 de tone pe an. Cu toate că reducerea reală are loc înainte de anul 2012, subinstalația corespunzătoare prezintă un nivel redus al activității în anul respectiv, fiind considerată astfel parțial închisă. Alocarea va fi modificată corespunzător în anul 2013.

Proiectul de Regulament privind Monitorizarea și Raportarea include prevederi conform cărora Statele Membre pot solicita includerea unor elemente în planul de monitorizare a instalațiilor corespunzătoare, în vederea respectării cerințelor referitoare la raportare în legătură cu modificările prevăzute sau efective ale nivelurilor activității. De asemenea, în cazul în care intervine o modificare semnificativă în nivelul activității, acest lucru ar putea genera probabil o modificare a pragurilor anumitor fluxuri de sursă ale instalațiilor, generând necesitatea de

actualizare a planului de monitorizare (care ar trebui transmis imediat sau la finalul anului în conformitate cu solicitările autorității competente).

Tot în legătură cu verificarea, proiectul de Regulament privind Acreditarea și Verificarea include prevederi conform cărora verificatorii vor evalua dacă s-a aplicat și implementat corect cerința de raportare inclusă în planul de monitorizare, dacă informațiile prezentate autorității competente sunt corecte și complete și respectiv, dacă s-au remarcat modificări ale nivelurilor de activitate care să aibă un potențial impact asupra certificatelor de emisii alocate instalației ce nu au fost raportate autorității competente până la data de 31 decembrie – și vor descrie respectivele modificări, precum și observațiile efectuate.

Nivelul activității subinstalației cu indicator de referință pentru energie termică nu include exportul de energie termică către altă instalație aflată sub incidența ETS, nici importul de energie termică de la o entitate sau instalație neafată sub incidența ETS.

Exemplu: o instalație consumă energie termică de la un boiler propriu, însă în 2015 își schimbă sursa de alimentare cu energie termică, astfel că, în prezent, importă energie termică de la o centrală geotermală care nu se află sub incidența ETS. Această modificare ar putea genera încetarea parțială a funcționării.

Exemplu: o instalație exportă energie termică către o fabrică de lactate neafată sub incidența ETS. Cu toate acestea, din cauza extinderii capacității fabricii de lactate care a început să producă propria energie termică, aceasta va fi inclusă în ETS în 2016. Această modificare ar putea genera încetarea parțială a funcționării înainte de exportarea energiei termice.

În cazuri excepționale, când aplicarea regulii încetării parțiale ar putea genera rezultate neașteptate, ca de exemplu, modificări ale tipurilor de produse generate folosind aceeași linie de producție fizică, fără modificări fizice, Statele Membre pot alege să nu aplice respectiva regulă după consultarea Comisiei Europene privind un caz particular. Comisia va informa în mod regulat Statele Membre cu privire la astfel de cazuri.

7.2 Determinarea certificatelor alocate

În cazul unei încetări parțiale a funcționării, se va reduce numărul certificatelor alocate. Reducerea depinde de nivelul activității rămase, conform pragurilor din tabelul 1. În coloana din dreapta, se indică factorii de ajustare utilizați pentru stabilirea alocării:

Tabelul 1 Praguri pentru modificarea alocărilor către instalațiile care și-au încetat parțial activitatea conform Art. 23 din Decizia Comisiei 2011/278/UE, precum și factorii de ajustare

În cazul în care nivelul activității rămase a subinstalației este...	...atunci alocarea finală către această subinstalație....	Factor de ajustare aferent
mai mult de 50% din nivelul activității inițiale ¹⁴	nu se modifică.	1
egal sau mai mic de 50%, dar mai mare de 25% din nivelul activității inițiale	se modifică la 50% din alocarea inițială finală ¹⁵	0,5
egal sau mai mic de 25%, dar mai mare de 10 % din nivelul activității inițiale	se modifică la 25% din alocarea inițială finală	0,25
egal sau mai mic de 10% din nivelul activității inițiale	este zero (modificare cu 0% din alocarea inițială finală).	0

Alocarea modificată finală totală pentru instalație se va stabili în două etape.

Etapa 1: Stabilirea alocării modificate finale către subinstalația care și-a redus nivelul activității

Pentru instalațiile care nu sunt clasificate ca “generator de electricitate”, alocarea finală modificată pentru fiecare subinstalație este:

$$F_{subinst,nou}^{final}(k) = F_{subinst,inițial}(k) \times CSF(k) \times \text{Factorul de ajustare}$$

$F_{subinst,nou}^{final}(k)$ numărul de certificate modificat final alocat subinstalației în anul k

¹⁴ Consultați secțiunea 6.1 pentru definirea nivelului activității inițiale

¹⁵ Alocarea pe care instalația ar trebui să o primescă dacă aceasta nu ar fi avut închideri parțiale ale activității

$F_{subinst,inițial}(k)$ alocarea preliminară inițială a subinstalației în anul k. Această alocare preliminară face parte din documentele NIM sau acolo unde este cazul, din calcularea alocării către instalațiile nou intrate. Alocarea preliminară ar trebui să ia în considerare factorul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon (FERR).

$CSF(k)$ factorul de corecție transsectorial în anul k (dacă este necesar)

Factor de ajustare factorul de ajustare corespunzătoare conform Tabelului 1

Pentru instalațiile clasificate ca “generatori de electricitate”, alocarea finală se obține prin aplicarea factorului de reducere linear de 1,74% pe an la alocarea preliminară la capacitatea adăugată, spre exemplu, înmulțind cu factorii menționați în secțiunea 2.3 din prezentul document de orientare:

$$F_{subinst,nou}^{final}(k) = F_{subinst,inițial}(k) \times LRF(k) \times \text{Factorul de ajustare}$$

unde,

k anul

$F_{subinst,nou}^{final}(k)$ numărul de certificate modificat final alocat subinstalației în anul k

$F_{subinst,nou}(k)$ alocarea preliminară inițială a subinstalației în anul k. Această alocare preliminară face parte din documentele NIM sau acolo unde este cazul, din calcularea alocării către instalațiile nou intrate. Alocarea preliminară ar trebui să ia în considerare factorul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon (FERR).

$LRF(k)$ factorul de reducere linear (a se vedea secțiunea 2.3)

Factor de ajustare factorul de ajustare corespunzătoare conform Tabelului 1

Etapa a 2-a: Stabilirea certificatelor modificate toate alocate instalației

Alocarea finală totală modificată a instalației reprezintă suma alocărilor finale ale fiecărei subinstalații

$$F_{inst,nouă}^{finală}(k) = \sum_i F_{subinst}^{i,finală}(k)$$

unde,

$F_{inst,nou}^{final}$ alocarea finală totală modificată a instalației în anul k
 $F_{sub-inst}^{i,final}(k)$ alocarea finală modificată a subinstalației i

Ajustarea alocării are loc în anul ulterior anului calendaristic în care a intervenit încetarea parțială. Dacă 2012 este un an cu un nivel redus al activității, ajustarea va fi efectuată în 2013.

Articolul 23 din Decizia Comisiei 2011/278/UE prevede ca, în cazul în care o subinstalație afectată de o diminuare a nivelului activității ce a generat aplicarea regulii încetării parțiale a funcționării își recuperează nivelul activității anterior, sau o parte din acesta, alocarea poate fi ajustată din nou la un nivel mai înalt, după cum urmează:

- în cazul în care subinstalația își recapătă volumele de producție, iar rezultatul activității anuale depășește 50 % din nivelul activității inițiale, întreaga alocare va reveni la valoarea de dinainte de încetarea parțială a funcționării

- în cazul în care subinstalația își recapătă volumele de producție, iar rezultatul activității anuale depășește 25 % din nivelul activității inițiale, alocarea va fi corectată la un nivel mai înalt, și alocarea finală constând în 50% din alocarea originală înainte de încetarea parțială a funcționării.

Ajustarea alocării va avea loc în anul ulterior anului calendaristic în care nivelul activității a depășit pragul.

Exemplu de aplicare a art. 23 (4) din Decizia Comisiei 2011/278/UE privind "recuperarea" certificatelor după ce o instalație revine la nivelul activității inițiale

Unei instalații i se atribuie certificate pe baza subinstalației cu indicator de referință pentru produs supus la riscul de relocare emisiilor de dioxid de carbon, având un nivel al activității inițiale de 20.000 tone. Decizia privind alocarea a dus la următoarea alocare finală:

2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
20 000	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000	20 000

În anul 2015, nivelul activității anuale este de 60% comparativ cu nivelul activității inițiale, reducând astfel (prin hotărârea luată la începutul anului 2016) numărul de certificate alocate în anii rămași cu 50%:

2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
20 000	20 000	20 000	10 000	10 000	10 000	10 000	10 000

În anul 2016, instalația atinge din nou nivelul activității de 18 000 tone, având dreptul să i se aloce din nou certificatele inițiale. Printr-o hotărâre luată la începutul anului 2017, se decide după cum urmează:

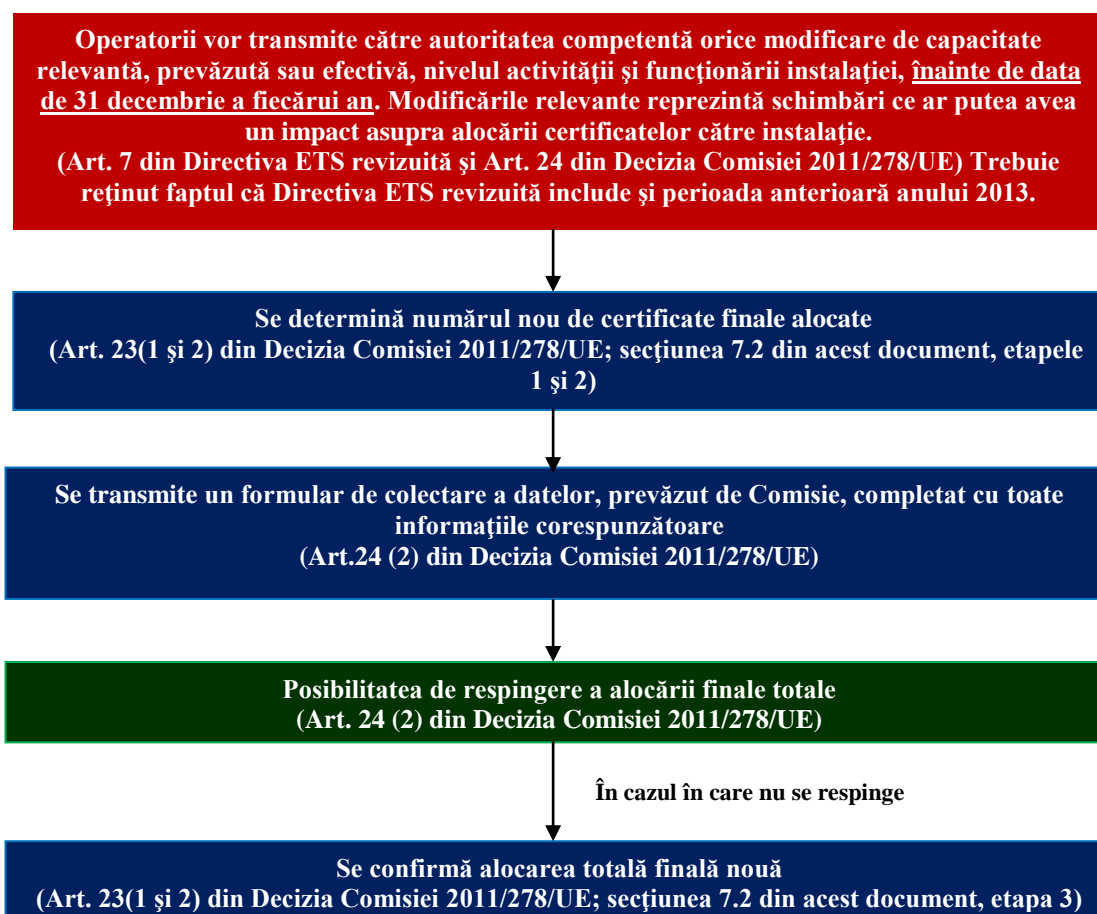
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
20 000	20 000	20 000	10 000	20 000	20 000	20 000	20 000

Autoritatea competentă va fi informată cu privire la modificările aduse nivelurilor activității prin obligațiile prevăzute în Articolul 7 din Directiva ETS și în Art. 24 din Decizia Comisiei 2011/278/UE.

7.3 Procedura

Figura 5 ilustrează etapele principale ale procedurii de alocare în cazul încetării parțiale a funcționării instalației. Figura 6 ilustrează etapele principale ale procedurii de alocare în cazul unei creșteri a nivelului activității care depășește pragul ulterior încetării parțiale.

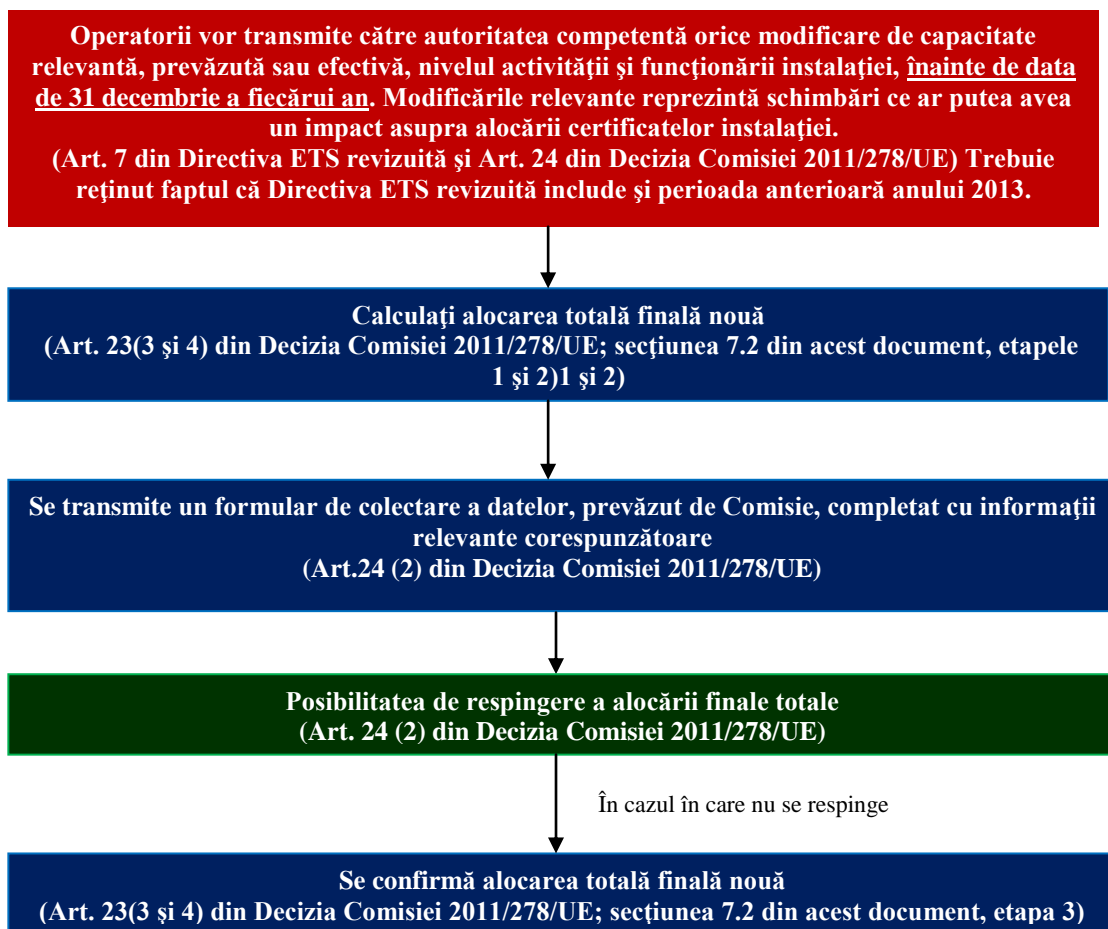
Figura 5. Procedura de modificare a alocării în cazul încetării parțiale a funcționării

Legendă

Figura 6. Procedura de modificare a alocării în cazul unei creșteri a nivelului activității care depășește pragul ulterior încetării parțiale a funcționării

Legendă

